

NHẬN BẢN

TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM TẠI PARIS PHÁT HÀNH

NGUYỆT SAN . NĂM THỨ BA . NGÀY 1-8-1979 . SỐ 29 .

NHẬN BẢN

RỘI SẼ PHẢI GIẢI QUYẾT

Hội nghị quốc tế ở Genève về người tỵ nạn Đông Dương, kết thúc trong niềm hoan hỉ của người tổ chức, Ông Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc, Kurt Waldheim. Đối với ông đây quan trọng là hội nghị đem lại được một số biện pháp cụ thể để cứu giúp người tỵ nạn chử, không cần để cấp đều khía cạnh chính trị của vấn đề. Ông đã tỏ ra mãn nguyện với hai kết quả chính, trước là một ngân khoản 100 triệu mỹ kim sẽ được trao đến Cao ủy Ty Nan để dùng cho chương trình ở Đông Dương, sau là các quốc gia đóng nhận già tăng số chỗ hàng năm dành cho người tỵ nạn từ 125 ngàn lên 200 ngàn.

Đối với nhu cầu hiện nay của gần 400.000 người hiện đang có mặt trong các trại tị nạn ở Đông Nam Á thì quả là hai biện pháp trên đây quá giới hạn. Phù sao, ít vẫn hơn không, chúng cũng xứng đáng được ghi nhận như một đóng góp hữu ích và nhân đạo của cộng đồng quốc tế.

Tuy nhiên, không phải ai cũng cùng thái độ như Waldheim, đặc biệt là giới Việt Kiều tỵ nạn, không khỏi lo au trước những khía cạnh khác cung vấn đề. Hà Nội, đã lây nhưng cam kết cụ thể nào ngoài việc chấp thuận nguyên tắc ngăn chặn sóng tỵ nạn trong một khoảng thời gian hoặc là nguyên tắc mập mờ của một trại tập trung tại Việt Nam dành cho những người muốn ra đi. Nếu điều này được xem như thiếu đảm bảo cho những người muốn ra đi, vì là một cách cho nhà cầm quyền Cộng Sản nhận diện được những người từ chối chính sách của họ, thì điều trước con ché đáy một đe dọa dài hạn.

Chấp thuận cho cầm quyền Cộng Sản Hà Nội ngăn chặn sóng tỵ nạn chủ yếu là do trong một thời gian ngắn, hoàn toàn trái ngược lại nguyên tắc phân quyền căn bản là quyền tự do đi lại. Ông thời đây cũng là một hình thức đồng lõa với dân áy và không lẽ, ngày nào có J. B. Lévy, tổng thống, bắt được nổi khói đầu của các dân tộc Đông - Dương thì ngày đó nhân loại có thể nói rằng không còn người muộn tỵ nạn?

Đối với chúng ta những người Việt Nam ở hải ngoại đã xa lanh dắt cái nực lốn là Cộng Sản Việt Nam, chúng ta nhác nhớ chờ đợi - gởi thông tin khéo của người Việt trong nước còn gác trên gác, ngan lán khéo của của người tỵ nạn; và người tỵ nạn, còn hy vọng được cứu giúp. Còn ai sẽ cứu giúp những người ở bên trong? (Xem tiếp tr. 1)

ISSN 0153-3762
Commission Paritaire n° 59809
Dépôt Legal n° 44101
Mensuel publié par l'Association Générale des
Etudiants Vietnamiens de Paris
Directeur : Trần Bá Cảnh

Chèque, Money Order, Mandat Postal de tél :
A.G.E.V.P.
Địa chỉ : A.G.E.V.P., 9 rue Albert Camus
92340 Bourg La Reine, France

Giá báo dày han:

	Pháp	Ấu Châu	Thế Giới
11 số	50 FF	60 FF	70 FF
Đắc San Xuân	20 FF	23 FF	25 FF
12 số	70 FF	83 FF	95 FF

Giá mỗi số: 5 FF

SAU KHI HỘI NGHỊ GENÈVE KẾT THÚC THÁI LAN Kêu Gọi TRIỀU TẬP MỘT HỘI NGHỊ MỚI MÃ-LAI-Á TIẾP TỤC XUA ĐUỔI NGƯỜI TY NAN

Sau khi hội nghị Genève kết thúc, Thủ Cao Ủy Ty Nan đã có một thái độ rõ ràng trên những kết quả được công bố bởi Ông Waldheim - đặc biệt cho rằng đề nghị đình chỉ các chuyến di không những trái ngược với các nguyên tắc hành động của Thủ Cao Ủy Ty Nan mà còn vi phạm quyền tự do di cư do chính Thủ Cao Ủy Ty Nan có nhiệm vụ bảo vệ và bảo đảm. Thủ Cao Ủy Ty Nan cũng tiết lộ những đề nghị thiết lập thêm những trại tạm cư chỉ được một mình Phi Luật Tân hưỡng ứng. Chính phủ Phi đã chấp thuận đánh dấu CARA cho việc này với khả năng chưa đúng khoảng 50 ngàn người. Trong khi đó, hôm 23-7, thủ tướng Mã Lai ghi nhận "không có một thay đổi đáng kể nào trong vấn đề người tỵ nạn ty

Lиên tiếp trong hai ngày 20, 21 tháng 7 năm 1979, hơn 60 nước đã hội họp tại Genève để tìm giải pháp cho vấn đề tỵ nạn Đông Dương. Sự vắng mặt của hai quốc gia Kampuchia và Lào là điều đầu tiên đáng ghi nhận. Tổng thư ký K. Waldheim viên cố Liên Hiệp Quốc không công nhận chính quyền Nam Vang đương thời để không mời Kampuchia. Nhưng tại sao không mời Ailao? Nhiều quan sát viên quốc tế lại giải thích vì các quốc gia tham dự cho rằng Cộng Sản Hà Nội "đủ tư cách" để quyết định hộ cho hai chính quyền Van Tường và Nam Vang.

Trong suốt hai ngày, các quốc gia tham dự đã lần lượt lên trình bày ý kiến và giải pháp của mình. Chung quanh phòng hội có nhiều phái đoàn "ty nan", đứng ra trình bày quan điểm của các nạn nhân

Việt, Miến, Lào. Dĩ nhiên cái ý kiến của những kẻ ở ngoài không được các phái đoàn chính thức lưu ý cho mấy. Và lại nhiều bài diễn văn của phần đông các quốc gia tham dự cũng sẽ chỉ rời vào chỗ không. Người ta lưu ý nhất là bài diễn văn của Phan Hiển, đại diện cho tập quyền Hà Nội. Phan Hiển đã thu nhận một cách giản tiếp nhất, hai điểm quan trọng Công Sản Hà Nội đến nay chưa chứng tỏ dù dã dát để cho những người chân chính công sản ra đi chính thức. Điểm thứ hai, là Công Sản Hà Nội đã bằng lòng, nên không nói lên để tổ chức, cho những đoàn người liều mạng để tìm tự do tại Nam Hải. Vì Phan Hiển hứa sẽ gia tăng số ngư dân chính thức (250 người trong 6 tháng qua), cũng như hứa sẽ "kiểm soát" kỹ, bắn lẩn sóng ở tại biển cả.

CHẠY DƯỢC ĐẾN PHÁP một cựu "liên hiệp" tố cáo

Ông Tôn Thất Long, tiến sĩ Toàn là một cựu giáo sư tại Đại học Khoa học Sài Gòn từ năm 1974-75 và đã tiếp tục giảng dạy tại Đại học TPHC M' từ năm 1975 đến 1979.

Ông đã tung hoạt động cho MTGPVN và là một cựu hội viên của hội Liên hiệp người Việt triết lý Pháp.

Hồi tháng 6 năm 1974 sau khi đã bắt liên lạc với các đại diện của MTGP tại Paris vào thời ấy, Ông đã trở về nước với một tâm trạng hăng say phục vụ Tổ quốc, và đã hân hoan đón, nhận "thanh bình và thong nhất" trên đất nước. Nhưng sau 4 năm trời sống chung với chế độ CS ô. Long đã thất vọng khi nhận rõ được bộ mặt thật của CS và đã phê bình Đảng CSVN "là một đảng C.S. giả hiệu, gồm 100-150 triệu tên phát xít".

Ông nếu ra nông sai làm chánh trị, kinh tế ở đó mù quáng, ngu dốt

của tập đoàn cầm quyền C.S. Hà Nội mà hậu quả tai hại trực tiếp là cả một dân tộc đang bị chà đạp trong cảnh lâm thanh khốn khổ.

(Xem tiếp tr. 12)

NHỮNG DẤU HIỆU SỰ ĐỒ CỦA CHẾ ĐỘ HÀ NỘI

Một số dấu hiệu gần đây cho thấy Hà Nội đang gia tăng các nỗ lực về vấn Hoa Kỳ để mong chờ Hoa Kỳ sẽ sớm xúc tiến lại những đàm phán sửa soạn cho sự bình thường hóa quan hệ giữa hai nước. Ai cũng còn nhớ lúc cuối năm 78 sau khi Hà Nội tuyên bố đã ký kết với Phan Hiển, để bỏ mọi đòi hỏi bồi thường chiến tranh, các buồi gặp mệt mỏi đã có nhiều kết quả và khiến cho Hà Nội tuồng rồng việc thiết lập bang giao đã kể tay. Tuy nhiên đường 101 tích cực của ngoại giao áo Trung cộng đã làm cho, thay vì bắt tay với Hà Nội, Hoa

kỳ đã xoay ra nhữn nhân và thiết lập bang giao với Trung Cộng, gây ra căng thẳng trong dư luận thế giới.

Tiếp đến là vụ xâm lăng Kampuchia bởi quân đội CSVN để dâng lén chính phủ bù nhìn Heng Samrin đã làm nổi dậy ở khắp thế giới, hàng loạt tiếng phản đối cũng như kết án Hà Nội xen lấn vào nội bộ quốc gia này. Rồi lại làn sóng giỗ ty nạn mỗi ngày nối lón, không ngừng vạch trần cho thế giới thấy rõ bả chết tan bao phim ảnh của chính sách mà nhà cầm quyền Hà Nội đang áp dụng. Trong những điều kiện đó, họ đã trả nên, cản

cứ chỉ thiện chí của Hà Nội và việc bắt tay với Hà Nội không còn là một ưu tú ngắn hạn của Hoa thịnh Đốn.

THÈM BẤT TAY VỚI MỸ

Kết cuối trong một thời gian ngoại giao có lắp, Hà Nội hồn bao giờ hết, đang mong chờ một đàm phán với Mỹ. Đó là một phương thức để làm giảm mối đe dọa đến từ phía Trung Cộng, đồng thời việc Mỹ nhìn nhận Hà Nội cũng như một lớp phim mới, diễn tinh cho bộ mặt Hà Nội, sẽ giúp cho Hà Nội tìm được vị trí kinh tế đang thiếu thốn nặng nề.

(Xem tiếp tr. 7)

BẢN ĐỌC VIỆT VỀ HỘI NGHỊ TỰ NẠN ĐỘNG DƯƠNG

CHẠY

Trước tham trang nhảm ngưởi ty nạn Đồng Dưỡng nói chung và người Việt Nam nói riêng trước những quyết định táo bạo và vô nhân của các chính phủ Mã Lai, Thái Lan...đã luân báo chí Tây Phương đang sôi nổi lên tiếng kêu gọi cứu trợ và đặt vấn đề lưỡng tâm trách nhiệm, biến pháp qui quyết.

Tại Pháp, từ các báo, thán hưu đến các báo thiên tài như Le Monde, Le Matin, Le Nouvel Observateur...tất cát đều viết nhiều bài xã luận, phong sự tường thuật phỏng giềng và đang xay ra ở biển Nam Hải, biến giới Thái Miền. Vô tuyến truyền thành và truyền hình Pháp cũng dành nhiều thời giờ nói về người ty nạn Đồng Dưỡng với chương trình cứu trợ khẩn cấp, thi đấu nhau chương trình SOS của đất France Inter.

Giải trí thế Pháp, không phân biệt lập trường và tư tưởng chính trị, từ Jean Paul Sartre, Andre Glucksman, Olivier Todd đến Simone Signoret, Yves Montand...là những nhân vật từng ủng hộ và điều kiện cung cấp tranh đấu "chống Mỹ" cùa Cộng Sản Việt Nam, nay cung lên tiếng kêu gọi cứu trợ người ty nạn Đồng Dưỡng, buộc tội cả đội Hà Nội; do là vẫn để lưỡng tâm trước sự thật.

Nhiều tổ chức nhân đạo tại Pháp rao riết vận động lật quyển cùu trợ. Các chính phủ Tây Âu và cả lén tiếng kêu gọi, triệu tập Hội nghị Quốc tế để giải quyết về cai gốc của nó, nghĩa là từ cai chế đội xã hội ghi phegia Việt Nam; nêu rõ cùu trợ cá mồi người Việt Nam yêu chuộng tu do, hò à bình đà phải lieu chet ra đi.

Một vai chính phủ Tây Âu như Ðan Mạch và Ña Úy đã có những biện pháp thiết thực, cắt viện trợ, lấy so sánh để trả cho Hà Nội, để chuyển che Liêm Hiệp Quốc lo việc cùu trợ cho người ty nạn Đồng Dưỡng. Khối Thị Trưởng Chung Áu Châu cũng đã lên tiếng cao cao ngưng viên trợ thực phẩm cho Việt Nam.

Giói tộn Việt Nam, Cao Miên và Lào cũng đã sôi động lên tiếng-report, biểu tình phản đối chế độ độc tài, và nhân đạo và xâm lăng của Hà Nội.

Tất cả và tất cả những ai không Cộng sản đều không có thể chấp nhận những gì đang xảy ra ở Đồng Dưỡng và Việt Nam những lý do tại sao mới khi chế độ Cộng Sản di đến đầu töi từ người Việt Nam đến người Cao Miên và người Lào đều phải bỏ quê hương, vượt biên, vượt rủa, ra đi? Nếu chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đã không mang lại hòa bình, tự do và no ấm cho dân tộc Việt Nam thì sự xâm chiếm hai quốc gia lân cận Cao Miên và Lào, càng chứng tỏ tinh thần hao chiên, dốc ton của chế độ Cộng Sản Hà Nội.

Lịch sử thời Mong Cổ có câu: Mỗi khi quân của Thành Cát Tư Hãn di đến đâu thì có cũng không còn mọc. Nay tập đoàn Cộng Sản Hà Nội di đến đầu töi dân chúng không có giao ấn, giao dịch hanh nát và hàn thừ chóng chất. Chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam chỉ đem lại nghèo khổ, đau

thuong và kỳ thi giao cát. Cộng Sản cai tri người dân bằng cái bao tử. Truyền thông dân tộc Việt Nam, nhân nghĩa, tri, tin và nhất là cai tinh con người đòi hỏi, với con người, đối với người CS không con nua.

Chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đã xuất cung người dân Việt Nam để lấy ngoại tệ đồng thời cung để loại bỏ những phần tử chống đối, bắt lóichó họ. Chanh sách buôn bán, của Hà Nội đã được báo chí Pháp nói đến với nhiều chứng minh cụ thể, như báo Le Monde ngày 27-6-79 và bài "La Viet Nam Connection", là nhà cầm quyền Cộng Sản đã tổ chức cho người vượt biển không phân biệt Hoa kiều hay Việt Nam, mỗi đầu người phải trả bằng vặng tát 5, đến 10 lưỡng và tát cát số tiền vặng thu được đều được chuyển về Hà Nội. Chỉ trong chuyến tàu số 0020 hồi, nhà cầm quyền Hà Nội đã thu được 4,5 triệu quan Pháp, vậy thoi hoi trong 4 năm tổ chức buôn bán, tập đoàn Cộng Sản Việt Nam đã thu được mấy mươi ty quan, bao nhiêu kí 16 vặng rồi?

Chánh sách buôn bán của tập đoàn Cộng Sản Việt Nam, taat, cát mọi người đều hay biết, phung thường thay hiện này vẫn còn những người mực diếc nhứt tên, can bộ Mỹ-Ngoc-Giao đã chối cãi trên đài vô tuyến truyền hình A2 tối ngày 25-6-79, chửi lung tung Question de Temps. Ngoc Giao chỉ là thành viên của cai hội tố gọi là "Hội Người Việt Nam tại Pháp", nên sự chối cãi của hàn không có giá trị chính thức. Vậy yêu cầu nhà cầm quyền Hà Nội, đại diện là Võ Văn Sung, hãy lên tiếng dinh chính xem, Việt Nam CS có chính thức buôn bán, như các báo, da công khai tố cáo trên giấy trắng mực đen, không? Im lặng là nhẫn nhục.

Nếu người rỗng Hà Nội và Cao Ủy Ty, Nan Liên Hiệp Quốc vui ký kết, một thoia uốc 7 điểm để tổ chúc dà người VN ty nạn ra ngoài quốc, nếu nhận rằng Phạm Văn Đồng và tuyển tú yết ký giò Nahon là Hà Nội sẵn sàng chấp nhận cho người Việt Nam được rời quê hương ra đi, nhưng phải tổ chức, phải có quốc giao, là nô nhanh...thì đó là, nhưng sự nhận sai lệch và áo tang không người CS nói chung và tập đoàn Cộng Sản Việt Nam nói riêng chưa bao giờ giữ đúng những lời cam kết.

Vấn đề cần đặt ra là: tại sao người Việt Nam lại phải bỏ quê hương ra đi ty nạn? Nan gi? Ai gây ra nạn?

Thời Pháp thuộc, thời chiến, chiến động Nhật, thời chiến tranh Mỹ...dân tộc nhỏ bé Việt Nam có bị bóc lột thất, đất nước Việt Nam có bị tàn phá thất, mà só lợn cát p lành da miến Nam có tham nhũng thất, nhưng chưa bao giờ dân tộc Việt Nam phải

rời bỏ quê hương Việt Nam ra đi, ty nạn, chưa bao giờ đất nước Việt Nam bị xáo tròn và tàn phá đến tận gốc lưỡng tám truyền thống của nó, chưa bao giờ nhân dân Việt Nam bị vỡ vết, bị bẩn, cùng hóa như hiện nay vì sự tham nhũng của một đang chính trị, đảng Cộng Sản Việt Nam chỉ đem lại nghèo khổ, đau

và Phan Văn Đồng phải từ ván lây luồng tâm là chênh hiến nay của ông đang lầm già để bị con dân ghét bỏ, chập nhận ly biết, rỗi bỏ giai ách ché là một giải pháp chưa bình ngoài da vì khlo xong 300 000 người ty nạn này thi se có 300 000 người ty nạn khác nữa, vẫn để se vẫn liên tục được đặt ra, vì nhà cầm quyền Hà Nội vẫn áp dụng cách buôn bán, vẫn tổ chức cho người ty nạn ra đi để lấy ngoại tệ, nhẹ hắt t khói Việt Nam là hàn Một đội mìn ma số người dân không chấp nhận thi chế độ ấy phải chia thay thế.

Manh nhú Thành Cát Tư Hãn, bao nhú Tán, Thủ Hoằng, bùn nhú Đức Quốc Xá...mà vẫn bị diệt vong trước, sáu chóng đổi qua nhán dân thi thù hoi chế độ và dân công Cộng Sản VN hiện nay se tồn tại dưới bao lâu nữa? Khi mà nhán ở n Việt Nam, nhân dân Miền-Lào và cùa người aph em xã hàn i hau phuong lớn Trung Quốc, ví đại ngày nay, tất cả đều chung đổi.

Tình trang người ty nạn đang bị kẹt ở cái thê trên đài duỗi búa, Bao nhiêu ngàn người đã chết trên biển, ca hoặc trong rồng sâu khi rời bờ quê hương, không chaper nhân sống với chế độ xã hội chủ nghĩa Việt Nam?

Bất độ Xã Hội Chủ Nghĩa VN đã đến đâu là rẹp rác nghèo đói, khổ cực, bất công giai cấp, độc tài, vô nhân đạo.. gạt bỏ yết thống dân tộc, lấy hận thù thay thế tinh thướng, nên tất cả người dân đều không sống được mà phải ra đi. Đó là lý do chính của người ty nạn. Muôn giải

(Xem tiếp tr.)

Đồng Dưỡng, giúp họ ăn, trị ho bịnh, di chuyển họ đến một quốc gia nào đó để lập lai cuộc đời...thì đó cũng chỉ là một giải pháp chưa bình ngoài da vì khlo xong 300 000 người ty nạn này thi se có 300 000 người ty nạn khác nữa, vẫn để se vẫn liên tục được đặt ra, vì nhà cầm quyền Hà Nội vẫn áp dụng cách buôn bán, vẫn tổ chức cho người ty nạn ra đi để lấy ngoại tệ, nhẹ hắt t khói Việt Nam là hàn Một đội mìn ma số người dân không chấp nhận thi chế độ ấy phải chia thay thế.

Khi phong trào vượt biển mang một tầm mức quan trọng không còn có thể che mìn dù lùn quốc tế, thì bạo quyền Hà Nội đã vội đưa ra giả thuyết ty nạn kinh tế để phủ nhân tính cách chinh trị trung sù ra đi của những ng dân ty nạn.

Gần đây lý luận mới nhất của GS về tham trang những ng dàn ty nạn tại các nước vùng Đông Á là dòi, thi cho các "đế quốc" Mỹ và Tàu.

Để rồi cuối cùng chính quyền Hà-Nội không ngại trả trên tiếp tục tìn lên tiếng kêu gọi thế giới vien trợ để có thể giải quyết vấn đề ty nạn hiện nay.

Chúng ta hãy lán lướt xem qua những lý luận chạy t tôi của CSVN.

Ty nạn kinh tế hay ty nạn chính trị?

Bất cứ người ngoại quốc nào một khi đã chứng kiến tình cảnh của nh người dân ty nạn tại các nước Ma-lai-A và Thái Lan thì câu trả lời đã quá rõ ràng. Hình ảnh những trai tạm trú với nhau giao dinh sống chong chát len nhau thiếu thốn dù trời thứ: nước kh kh có dù đe mà phần phoi cho tat cả mọi ng, nhng

BÊN BÀN HỘI NGHỊ QUỐC TẾ

Có nên đặt lai câu hỏi để tìm nguyên nhân của cuộc khủng hoảng người tị nạn ở Đông Nam Á hay không?

Hàng trăm ngàn người Việt tị bô ruộng lảng, quê cha đất töi đe lai đia tinh sōi sòng phải chờ đến hôm nay, tict là hồn bốn năm sau ngày Việt - Nam rời vào tay Cộng Sản, thế giới mới lên tiếng, hay nói, cách khác, mới bing tinh nhớ vú Mai Lai A trực xuất cùu cùu trợ người tị nạn.

Quan niệm rằng một chính quyền dân chủ là một chính quyền của dân. Khi mà chính sách quá hắc nhữ Việt - Nam hiện tại, thi người dân phải bỏ nước ra đi. Đó là thái độ tict chối làm dân tinh một nước. Làn sóng người ty nạn đó sẽ còn và còn mãi, nếu chính quyền Hà Nội không chịu thay đổi chính sách của họ, nghĩa là đúng vi phạm nhân quyền nua, hãy để cho người tị nạn D.N. được tự do đi lại, tự do tri ngiong, tha hết tú nhân...

Nếu hội nghị quốc tế về vấn đề ty nạn đồng dường có được thành hinh (20/7/79) tại GENÈVE thi cũng chí đe lo cho gần 300.000 người hiên đang sống lây lát khắp Đông Nam Á. Rồi sau đó? Nếu có những người ty nạn khác thi làm sao? Một hội nghị khác? Ðù sao, một cuộc hội nghị nòi dia nát, cung dang khich lít với điều kiện là những pha, them đe phai, tìn đe GIAI QUÝT VẤN ĐỀ. M

hội nghị trong tinh lai để giải quyết vấn đề ty nạn chí là một việc làm rất thiết nhưng không đui vì nó có tính cách qai đoạn. Khi người Cộng Sản Việt Nam (Đại - Sĩ Hả Văn Lâu ở Liên Hiệp Quốc) tuyên bố là họ chí đen ban hội nghị này nếu hội nghị chỉ bàn trên khía cạnh "nhân đạo", họ đã quên rằng vấn đề ty nạn Đồng Dưỡng là một vấn đề dài hạn, là một sự lứa chon của người dân. Vậy đây là một câu chuyện chính trị chí không phải nhân đao. Vâng, nhân đạo trong chiêu hưỡng ngán han, vâng chính trị trong chiêu hưỡng dài hạn Công Sản Việt Nam chí đen bón bài hội nghị để nói chuyện nhân đạo tco là họ cố tình tránh né khía canh chính trị của vấn đề. Vì họ cũng thừa hiểu rằng nếu khía canh chính trị đe dốc đà, tài bón bài hội nghị thì họ chí rước lấy, một số hùn then mà thôi đối với thế giới.

Thế giới cung thua, biết rằng dù người Cộng Sản có đe dón bàn hội nghị với m đ tinh thà nhân đao đia nát, rồi họ cũng sẽ không bô lố cõi hội, một cõi hội tốt (nhí hội nghị ngang chiến về VN năm 1968 tại Ba Lé) đe rồi từ đó tuyên truyền, giao tay xin tiền vien trợ cát t h'giới, cát h'gan gian veth thường chiến tranh từ 30 năm nay, hay đe xây dung lai nền kinh tế trong nước, từ đó sẽ kh'

Dù tiếng nói của người ty nạn tuy nh kh, nhưng là tinh nói cùa những người có dân tộc tinh, có tinh người. Người ty nạn cũng có thể nói cho thế giới biết rằng chí khi nòi không có ché đe công sản Việt Nam thi l'uc đe đõ sẽ không có vấn đề ty nạn. Lúc đó những người ty nạn sẽ lán lướt trở về nói, ch'ôn nhau cát rón của mình. Đe ó là một điều chắc chắn!!

CUNG THIENG

GENÈVE 20 - 21 THÁNG 7-1979

TỘI

điều kiện về sinh tồn thiêu cúng không có. Những người tỵ nạn đó chắc chắn đã không ra đi vì miếng ăn và ngay chính bây giờ mèng ăn họ cũng không có dù, mà họ quyết định ra đi vì cuộc sống ngập thở kẽm thép và hoàn toàn thiêu tự do của chế độ CS.

Một âm mưu của đế quốc?

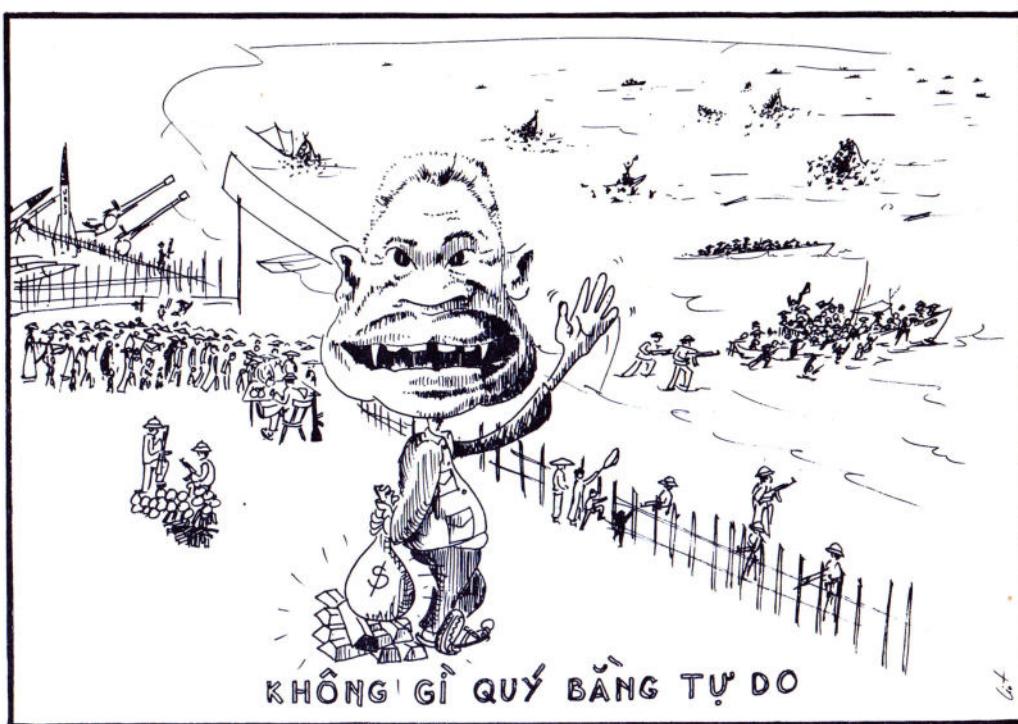
Người ta đã quá quen thuộc với lập luận của CSVN khi gấp bắt cứ một vấn đề nào cũng đổ tội cho nước ngoài.

Hiện giờ cái nòng đế quốc của bạo quyền Hà Nội không còn che đầu được ai nấy. Miền Nam VN, Lào và giàn đáy nhất là Kampuchia là những giai đoạn đầu của CSVN đến sự làm bá chủ Đông Nam Á. Sau Kampuchia và Lào, cuộc xâm lăng sẽ lan qua các xứ Mă-Lai, Thái-Lan, Tân Gia Ba và Miền Điện. Ví thế cho nên trong giai đoạn đầu, bao quyền Hà Nội đã khôn ngần ngại thử dây ngang dân VN, nhất là nữ Việt gốc Hoa ra đi bằng đường biển. Một môt loại trú duodecim Việt gốc Hoa sẽ giúp cho CSVN giải quyết một số vấn đề kinh tế. Mát khác sự ra đi hàng loạt của người tỵ nạn sẽ gây ra hoang mang và xáo trộn trong các nước Đông Nam Á lân cận.

Như thế CSVN đã một viên đạn mà bắn được hai con chim. Nhưng ta nghĩ đến hàng vạn người đã chết và hàng vạn người khác đang khắc khoải chờ mong thử ta hán khứ thế nào khép lén án hành động tàn ác thất nhân tâm của chính phủ Hà Nội.

Viên trợ hay không viên trợ
Khi CSVN kêu gọi thế giới viên trợ thì mục đích được nêu ra là xây dựng lại đất nước và bù đắp cho những ủ mêt mù gãy ra bởi thiên tai. Nhưng sự thật thì lại khác hẳn. Từ ngày thống nhất xứ so, bao quyền Hà-Nội đã nhanh chóng đồng viên thanh niên, hết lớp này đến lớp khác. Đô hộ Ai-Lao, gãy hàn với Trung Cộng, xâm lấn Kam-puchia, bao nhiêu tài lực của nước VN để bị đổ, dồn vào việc thực hiện cái mộng đồ bá vương Đông Nam Á của CSVN. Nhưng viên trợ còn nhận được ít ra từ khối Đông Âu cũng chỉ dùng vào ụ c tiêu trên; trong khi đó thí mực sông của VN dân VN càng ngày càng tháp doi sông càng ngày càng khô cạn. Viên trợ thêm cho Hà Nội chẳng những chẳng có lợi vì không đến tay người tỵ nạn mà người lại sẽ là cái hại lớn vì đó là hành động giúp cho bao quyền CS có phỏng tiện tiếp tục duy trì lối chiến tranh khiên cho nước VN kiệt quệ, làm phi tần sao mang dân Việt. Thêm nữa viên trợ cho CSVN cung cấp cho bao quyền Hà-Nội nghĩ rằng đường lối họ dùng và cũng là một cách dùng đường bao quyền này. Từ đó cuộc sống lầm than của dân tộc VN vẫn không, trong mong gì được sám chán dùt. Hãy giúp đỡ VN, dân VN, cho dừng giúp bao quyền.

PHẠM HIỀN

25 năm giải pháp tạm bợ

Ngày 21 tháng 7 năm 1954 là một trong những kỷ niệm đau buồn cho người Việt.

Ngày đó đánh dấu cho sự chia xé lãnh thổ quốc gia cũng như tiêu biểu cho cuộc tranh đánh ánh hưởng của các cường quốc vùng mèn mèn dân tộc Việt Nam. Đó là kết quả của một cuộc hội đàm quốc tế tại Genève, một cuộc nói chuyện giữa các cường quốc, mostly t cuộc nói chuyện trong đ 6 tiếng của người dân VN không được chú ý, trong khi mục đích chính của cuộc hội đàm lại là để giải quyết số phận người V.N. Một giải pháp tạm bợ đã được ra để cho các cường quốc không phải dùng chạm nhau trong quyền lợi và không phải mở sê ván để tận cùng tận gốc: lãnh thổ V.N bị chia thành 3/4 trong một thời gian và hai năm sau đó một cuộc bầu cử sẽ được tổ chức để giải quyết vấn đề. Một cuộc bầu cử mà ai ai cũng tin sẽ không bao giờ xảy ra vì thế thức vĩ đại của nó đã rất lúm đítu thực tế. Những người nghĩ ngợi nhất giải pháp của hội đàm Genève là người V.N do đó hon 1 triệu người đã từ bỏ quê hương để vào sống trên mảnh đất tự do miền Nam. Họ ra đi, không phải để tìm mèn mèn ăn và 9 năm trước đó, trong lúc nạn đói hoành hành họ đã cố sống trên mảnh đất thân yêu của họ. Họ ra đi vì họ không chấp nhận một chế độ độc tài vô nhân, vì họ không chấp nhận những kẻ lãnh đạo vô liêng.

Tỉnh hinh Đông Dương dùc tam yên trong vài năm cho đến lúc vẫn để chưa đủ c giải quyết, lại nói lần này này chiến tranh lan tràn đến lãnh thổ Lào.

Trong lúc Mỹ đang ánh hưởng mạnh ở miền Nam VN, Trung -

Công và Nga giật giày Hà Nội. Lần này chiến tranh lan tràn đến lãnh thổ Lào, và vì không có giải pháp nào súng ống, họ lại dẫn đất nhau trở lại Genève lần nữa năm 1962 để giải quyết vấn đề. Vẫn để vẫn không được giải quyết vì sau cuộc hội đàm chiết tranh vẫn tiếp tục tại Lào, cũng như tại Việt Nam. Với mìn -đổ lâm bá chủ thiên hạ, Nga Sô và đồng lõa Trung - Cộng đã ôm đòn súng đạn, thắn công đại bác của họ vào Việt, đồng thời tung ra phong trào "giải phóng miền Nam" nhằm lừa bịp thế giới. Lúc đó, để bảo vệ vững ánh hưởng nhân mực đích bá n h trao đổi kinh tế, Mỹ đã tung tiền vào miền Nam, biến quốc gia này lâm thành trì bao vệ khỏi Đông Nam Á khói rói vào nanh vuốt cộng sản. Vì là chướng ngại vật, những người Việt này muôn thát sứ bị loại trừ ra khỏi chính - trướng miền Nam, trong khi tại miền Bắc tập đoàn hiến chiến Hồ-chí-Minh áp dụng triết lý "những chí thi xâm lấn của Mac-Tu-Khoa và Bắc Kinh. Những âm mưu của cộng sản thúc đẩy dân chúng rời đây đến thất bại nặng nề, như cuộc tổng tấn công năm Mậu-Thân. Người dân VN trốn bờ nhung, vùng cộng sản tạm chiếm để tìm chút không khí từ đó nhưng vùng do quân đội Việt-Nam Cộng-Hòa trấn giữ. Lần lần chiến tranh lan tràn luôn sang Kam-puchia. Lúc đó ta đến Đông-Dương chỉ côn ánh hưởng của Mỹ-Nga và Trung-Cộng.

Đến cuối thập niên 1960, Mỹ may đổi chiến thuật mà họ áp dụng từ khi hết đệ nhị thế chiến, Việt-Nam không còn là con chó quan trọng, trên bàn cờ quốc tế. Kết quả là hai hội nghị liên tiếp tại Paris để cho Mỹ có thể phai tay một cách vô trách nhiệm. Giải pháp của hội nghị lại

lần một cuộc bầu cử mà thế thiếc và điều kiện còn lu mờ hơn cuộc bầu cử đế - nghị trước hồi nghị Genève 1954. Một cuộc bầu cử mà họ sẽ tổ chức sau một thời gian định chiến. Mục bắn đúc kết chúa khổ lâm người công sản đã vi phạm hòa ước. Nga-sô vẫn tiếp tục đỗ súng ống cho CS Hồi-nô, Pathet Lào-Hưng Cộng giúp dàn được cho Khô-me đố. Qua các cuộc hội nghị n o i trên, tiếng nói của người VN, cung như người Khô - Me hay người Lào đều bị bỏ quên,

trong khi họ là những nạn nhân trực tiếp của các cuộc buôn bán giấu các cường quốc. Họ chỉ có dịp nói lên ức mòn của họ bằng cách lôi bộ từ Trung vào Nam để trốn CS, băng cách leo thuyền vượt biển khi đại bác của Nga-sô được đặt tại Nam-vang h a y tại ngõng cửa Sài-gòn.

Ngày hôm nay, đến những người đã có chút hy vọng ở tiếp đoàn Hồi-nô trong cách áp dụng lý thuyết ngoại lai

(Xem tiếp tr.6)

HỐI CHÓT CỦA VỎ TUÔNG

Từ bao nhiêu năm nay các cường quốc hay hợp lại với nhau một lần để làm đạo diễn cho một bi hài kịch mà vai trò chính được giao phó cho CS Hà Nội. Đó là những hồi của tuồng hội nghị quốc tế về Đông Dương trong những năm 1954, 1962, 1973 và giờ đây 1979 tại Genève. Mà ta torn tất như sau:

Hồi thứ nhất: Genève 1954 với chiến thắng Điện-Biên Phủ, CS Hà Nội đã thắng Pháp. Trong vai trò khảng chiến chống thực dân, CS Hà Nội đã được chia giữ phần mề lãnh thổ VN. Kết quả lùi hạ màn hồi thứ nhất này là 1 triệu người đã bỏ ra đi để tìm tự do ở mảnh đất con lai.

Hồi thứ nhì: Genève 1962. Hồi này để nói chuyện về sự hỗn loạn cuan trọng Ông Hoàng ở Ai-Lao. CS Hà Nội, với ý định bá chủ Đông Dương, đóng vai trô anh cát của t hanh phan Pathet Lào. Kết quả CS Hà Nội đã nhét được dân em vào chính phủ Liên Hiệp để trực tiếp chia sẻ quyền hành ở xứ này.

Hồi thứ ba: Paris 1973. Đoàn hát dời đô. Lần này CS Hà Nội giữ vai, trả sòng chát hòn bài giờ hết: họ đóng vai "danh Mỹ cứu Nước". Kết quả 2 năm sau, nhò cuộc "giải phóng toàn diện" 30 tháng 4 năm 1975 độc lập tự do đã đến cho gần nửa triệu người

tron sang đất khác. "Thiên đường" Cộng Sản được đem lại cho số người ket lại.

Sau những cuộc diễn biến quốc nội: dân áp, cải tạo, kiêm thao, mà CS Hà Nội gọi là học tập, dân chúng VN, không phân biệt giao cấp, sau khi "trả" một giá rất đắt, đổ xô ra biển, khig só cái chết, để tìm chút ít tự do trong các quốc gia lân cận. Một lần nữa đoàn kịch được các đạo diễn dời về Genève hau diễn hồi tư. Lần này vai trô của CS Hà Nội sẽ không còn vang như bao lần trước. Họ sẽ đóng vai bị can trước dư luận quốc tế. Ngoài những tội hả hiếp dân mến, Cộng Sản Hà Nội phải trả lời về việc buôn bán trảng trộn con dân VN. Lúc đó chúng ta sẽ được dịp coi, vào các ngày 20-21/07 năm 1979 này, тоa án quốc tế sẽ có can đảm kết tội CS Hà Nội đến mức nào.

Đù nhẹ dù nặng, kết cuộc vỏ tuồng bi hài kịch này sẽ không thể hạ màn xuống nếu không có hồi chót để kết liêu vai trô bị can. Đó là vai trô cuối cùng của CS H à N ô i trước tòa án Nhân Dân mà dân VN sẽ là kẻ cáo tố: voi trô bị khen hình.

TRẦN ĐẮC BẢO

Ngày 10 tháng 6 năm 1979 vừa qua, Đại Hội đồng thường niên Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris, đã bầu lại ban chấp hành mới. Liên danh Bầu Tranh do Trần Văn Bá đứng đầu đã được sự tín nhiệm của Đại Hội Đồng.

Chủ tịch : Anh Trần Văn Bá.

Tổng thư ký : Anh Lâm Hoài Hiếu.

Trưởng khối báo chí : Anh Trần Bá Quốc.

Khối ngoại vụ : Anh Vũ Quốc Thảo (trưởng khối).

Anh Nguyễn Thành Nhuận.

Khối kế hoạch và tài chính : Anh Nguyễn Ngọc Bảo.

Khối nội vụ : Anh Vũ Quốc Lưu (trưởng khối).

Anh Nguyễn Hoài Thành (văn nghệ).

Anh Nguyễn Hoàng Văn Lai (thể thao).

Chi Nguyễn Thị Lưỡng Huyền (văn hóa xã hội).

Chi Trần Ngọc Ánh (văn hóa xã hội).

Chi Nguyễn Thị Bích Hằng (văn hóa xã hội).

Tết Trung Thu 79

Cũng như mỗi năm, các anh chị trong T.H.S.V. sẽ tổ chức một đêm Tết Trung Thu cho các trẻ em Việt Nam tại hải ngoại. Các em sẽ được rước đèn, ăn bánh Trung Thu, ca hát, chơi các trò chơi công đồng. Sẽ có nhiều giải thưởng cho những em lèn lồng đèn đẹp nhất đêm đèn và sẽ rút số số để các em trúng giải thưởng thật nhiều.

Sinh hoạt THSV

Trong dịp hè năm nay, Tổng Hội S.V.V.N. tại PARIS tổ chức một số sinh hoạt dành cho các bạn trẻ ưa chuộng thể thao xã hội, gấp gối và trao đổi ý kiến. Riêng về mặt thể thao thì có bóng tròn, bóng chuyền, bơi lội. Ngoài ra dáng chữ Y là hàng tuần sẽ có những cuộc viếng thăm các trung tâm đồng bào từ vùng Đông Nam Á mỗi qua tạm trú.

Đối với các em thiếu nhi thì Tết Trung Thu sắp tới sẽ rất nhộn nhịp với rước đèn, ca hát, kịch chi Hằng, phu quái và bánh quà. Mong các em tới dự thật đông đảo vào ngày 6 tháng 10 dương lịch.

Sau đây là lịch trình các sinh hoạt.

THỂ THAO :

TỨ CÙU : Mỗi trưa thứ bảy từ 14g tại sân banh Cité Universitaire phía sau hē Maison des Provinces de France 55 boulevard Jourdan . 75014 PARIS xe buýt : P.C. trạm Porte d'Arcueil xe hầm trạm Cité universitaire hoặc Porte d'Orléans.

BÓNG CHUYỀN : Mỗi sáng chủ nhật từ 9g30 cũng tại sân bóng chuyền phía sau nhà MPF.

BƠI LỘI : Mỗi trưa chủ nhật từ 13g30 tại hồ bơi Piscine Municipale de la Butte aux Cailles. Số 5 đường Verlaine . 75013 PARIS.

SINH HOẠT, GẶP GỠ VÀ TRAO ĐỔI.

Mỗi trưa chủ nhật tại trung tâm CEFRAL số 34 đường Henri Barbusse. PARIS 5e xe hầm trạm Port Royal hoặc Luxembourg xe i y: : 38 trạm Val de Grâce. Riêng trong tháng 8 này sẽ có một buổi nói chuyện cùng các đối tác mới sang, những buổi lâm lõng đèn và các buổi "tiết học" đầy lý thú. Chi tiết và lịch trình các hoạt động xã hội cũng sẽ được đăng tải tại CEFRAL. Ngoài ra một cuộc sinh hoạt ngoài trời sẽ được tổ chức vào cuối tháng 8. Tổng Hội mong mọi anh chị tham dự đông đảo.

Quần áo gửi người tỵ nạn

Quý vị nào có quần áo cồn tốt, muốn giúp người tỵ nạn, xin vui lòng đem đến:

51 RUE DAMESME

75013 PARIS

những ngày 11-8 và 25-8

từ 14 giờ đến 19 giờ.

Ban Xã Hội Tổng Hội Sinh Viên sẽ chuyển các món quà này đến tay người tỵ nạn, trong những chuyến viếng thăm các trung tâm đồng bào từ vùng Đông Nam Á mới sang Pháp.

Cùng xin Quý vị vui lòng giặt rửa sạch sẽ trước khi đem tặng. Thành thật cảm ơn Quý vị.

CHUYỆN GÂN CHUYỆN XA ...

Không tháng nào qua mà không có những mẩu chuyện phai kẽ lai ví chuyện là thi không thiêu trên cát tinh hέ gian kỳ quặc này, nhất là chuyện về Việt Nam.

CỦA MÌU

Như chuyện Nga điều đình đi sứ hội nghị Genève vày Nô điều đình thì còn chưa đúng. Phải nói là Nga xin lỗi rồi sát sự thật.

Mỗi đêm thi Nga còn bị loại. Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc mới đến bảy chục nước tham dự nhưng không có ý định mời Nga. Mùa hè trước tối nay hội nghị quốc tế nào cũng đồng nhiên có Nga, dù có bàn vấn đề gì chẳng nỗi. Lần nào Nga Sô cũng vào cửa lỗ, cái cửa đánh cho những phái đoàn chính thức, lên xe xuồng qua ngõ hẻm đưa người đón, người cũn đi khi mưa, cảm long khi nắng...

Nhưng lần này thì đến ba ngày trước khi vào hội nghị Nga vẫn còn bị loại. Thay vì Nga, Hà Nội đảm nhận. Quan thầy không có đó, tuy sao biết bưng nước cho ai? Bên thúc dục quan thầy làm ôn túi mồi vây, nêu không thấy ai mồi cá.

Rồi cuối cùng Nga Sô

nghe nói phải bưng những bộ

vai lối hoa nhà?" Nói đùa cởi

mỗi chúng tôi sẽ tối, vớ

tính cách xấu xí."

À thế ra đây có lầm Nga Sô

đi hội nghị không có ý định

xấu xí?

Nhưng đối với kẻ xứng

nước như vậy ta không nề n

chấp.

Ta cứ hay cho nó vào. Cửa

hở.

CỦA TIỀN

Cửa tiền thì có kẻ đi vào vung bụng mà cũng có đứa đi vào lòng sot ruột tri rọi bời. Hội nghị Geneve lần này

sot ruột nhất là mấy ngày dài diễn Hà Nội. Trước hέ t phải nhân mạnh là lù đù i dien cộng sản Hà Nội, thiên đài gọi là ngai lǎm. Người ta còn nhớ vào hồi nghị Ba Lê, Xuân Thuỷ không giài được nu cuối khoai trả khi được mấy đứa Liên Hiệp tăng lén lén làm Ngai. Lần này mì y Ngài tới không vung bụng vì không biết lái vào hội nghị hay tòa án?

Kể ra thì các Ngài đó k hó

vung bụng thật. Vì đây là vấn

đề ty nạn do các ngài gầy

ra.

Cho dù những người này có là ty nạn kinh tế đi chăng nữa, như các Ngài gần cho họ thì các ngài cũng phai giảng tại sao ma mâu đố kinh tế Cộng Sản của các ngài, n ó chẳng sản xuất ra gạo lúa, mía mòc gì hết troi nà chí phai kyc lục sản xuất người ty nau. Nhưng chết một cái, là cathé giới nó biết đây là một vấn đề ty nạn chính trị. Chẳng hiều ông Waldheim có ý s ở nhà, câu quyết Hà Nội không khi nhất quyết để nghị nhóm họp trùng ngày sinh nhật 25 năm của hội nghị Geneve trước, nhắc nhở khéo, cho các phái đoàn đến dự rằng 1 3 n này hồn lòn trước phái có một giải pháp toàn diện.

Các ngài cuồng, mồi đao cùn

tử chối không dại nhưng dàn

dà các ngài, lại định dò trò

tiêu lâm danh lùi dù luân.

Ngài rằng ngài sẽ xin tiền

quốc tế viễn cõi ràng đồng ty,

nạn là vì nước Việt Nam

nhéo qua cần phải giúp đỡ

Nó đã mời ta vào cửa tiền

ta sẽ vào cửa xin tiền.

MỘT ĐỀ NGHỊ

Trong các phái đoàn đến g chủ y nhất, có phái đoàn Mã Lai, nước mà dân ty nạn VN tới đóng nhất, đến nỗi làm M

Lai đã phải lấy những biện pháp thật nhân tâm hắt hủi người cấp bến.

Họ cũng thuộc vào những phái đoàn đi sứ hội nghị có nhiều lo âu nhất vì nếu hội nghị không giải quyết được gì thì Mã Lai chẳng may chắc sẽ "sụp đổ" trước Lần song ty nạn ngày càng tăng gia và có thể trở thành quốc gia đầu tiên xin ty, nansang một thế giới khác!

Tình trạng bi đát đó buộc họ phải tháo vát: P hải đoàn Mã Lai bèn đề nghị rằng thay vì để người ty nạn đi sang các đảo của Mã Lai thì tại sao không bảo họ cư cắp bến tại các bán đảo của VN?

Thông minh lán vỉ đoàn giàn trung ý người ty nạn VN rồi! Nhưng chưa trúng hǎi!

Ý của người ty nạn thắc mắc là hòn đảo nào, nếu phải vớt biển, đi 3 chét 2 cản 1 để rồi lại cắp bến tại VN, cho dù là bán đảo chẳng nỗi thử chả chổi.

Tuy nhiên Mã Lai hay cúté nghị như vậy đì. Nhì vây một số quốc gia bên vực người ty nạn VN sẽ chỉ cần đưa ra một đề nghị để bỏ túc Mã Lai mà thôi.

Rằng dân chúng VN thích ở lại quê hương lan Quốc ty có mìn ty nạn thi cùi cắp giã ý ty nạn chính trị chúa hộ bọn cam quyền Hà Nội là x o ng hết.

Hope cho nhanh, thành c h o són, chẳng may ch襌 những người da rà đi sứ trờ v e gập!!

XÂY DỰNG

Kể ra không biết ch襌 Nga sô lai tò thiền chí với quốc tế đây. Họ cùi nhân mạnh là nếu cho họ dự thi họ sẽ có nhiều cùi cùi cùi cùi cùi cùi không phải lỗi nói rõ ràng tuoch mà thôi đâu! Không biết ch襌 Nga sẽ tuyên bố

BẢN CHO NGÀY HÔM Nay

Nghĩ gi Cho ngày mai

Muôn cát của mục "Nghĩ gi cho ngày mai" trong báo Nhân Dân để rồi chỉ xin góp ý "bản cho ngày hôm nay" thiết tưởng không có gí trái ngược cả.

Vì xét cho cùng, việc nghĩ gi cho ngày mai hoàn toàn vô ích nếu trong tương lai vẫn còn tồn tại thế chế Cộng Sản ở Việt Nam, vốn là một thế chế không cần và không cho phép người dân nghĩ gì cả mà cùi anh hủ cho họ nữa.

Vẫn biết rằng nếu đòi đến khi nào thế chế Cộng Sản sụp đổ lúc đó mới nghĩ thi, quả muôn nhưng theo thiển ý thi chúng ta cũng phải bàn cùi đến những cách thức dân chủ đến một sự thay đổi thế chế và chính quyền. Và đó có lẽ là vấn đề của ngày hôm nay.

HAI NHÂN XÉT

Hội nghị Geneve năm nay đã cho chúng ta được ít nhất hai bài học thảm thiết dù việc hôn nhân chục quốc gia tối thám để giải quyết vấn đề ty nạn da là một tia sáng đầu tiên cho việc đấu tranh của các thành phần dân tộc.

Bài học thứ nhất là quốc tế lúc này muôn trùi t i p

giải quyết vấn đề của h o tinh khiết kinh tế để tân gốc, nếu chính dân tộc Việt Nam chưa chứng tỏ có khả năng cảng dang đứng ra giải quyết vấn đề của mình.

Hoa may, nếu họ có thiểu cam tình với nhà cầm quyền hiện thời thì chúng ta chỉ có thể mong rằng họ khả tinh giúp đỡ chúng mà thôi.

Bài học thứ nhì mới thật đáng lâm chúng ta suy nghĩ. Trong khi tình thế Đông Nam Á nói chung và Việt Nam nói riêng biến đổi một cách mau chóng và cho phép bắt cùi những lực lượng thất sú nào có thể lôi dung tình thế để biến đổi thế cùi, hay n e u không ít nhất cũng tạo được một số điều kiện thuận lợi thi trong dân tộc Việt Nam chưa có được một lực lượng nào dâng kể để ít nhất đại diện trung thực cho quân chúng trong công cuộc đấu tranh hiện tai.

Tình thế lúc này hán đang thuận lợi. 50 triệu dân như một, đều đã chán ghét v o ô cùng thế chế Cộng Sản v à chắc hẳn bắt cùi những biến động nào mạnh mẽ có thể là một ngôi lửa châm cháy khắp nơi mọi địa vi của Cộng Sản. Ngày trong hàng ngũ cán bộ thường, trung, hạ cấp của CS đều đang có những triều cùi chúng chán nản và thói nát,

(Xem tiếp tr. 8)

BÚC THƯ

MINH ĐỨC HOÀI TRINH

Anh,

Sắp phải lên đường, trước khi rời Paris phải viết thư gửi anh nếu không thể chàng biết đến bao giờ. Một chuyện đã khai vát vở, anh câu nguyên nhẽ, nếu mọi sự đều bình yên tôi lại được trở về với cõi gác bênh nhỏ này, thì sẽ viết một bức thư dài kể lể với anh. Bởi giờ phải ngâm miếng thực ra vì cũng có nhiều chuyện khác để kể: Mấy tuần nay qua là có nhiều chuyện, não người ty nạn bị vứt ra bênh, não biến tinh. Khoa với anh lần đầu tiên tôi mới già dù một cuộn biến tinh, người Việt chúng ta cũng khá kỷ luật, có tinh thần chưa kể còn một số hàng hải và rất dễ thương so với hai ông läng gieng Xiêm Lào thì người Việt coi bộ sống hon, nhưng làm Việt Nam khó hơn. Phải luôn ở ria mực yết phái nghe, phải thấy những gì mà lăn khi mình chẳng muốn nghe, muốn thấy.

Trước khi lên đường qua là vật vở, phải lo nhiêu chuyện ngoài những vẫn đề bênh nhỏ như tẩm quấn mành áo, phải giặt, phết ủ, khâu vá, còn phải lo những việc khác và cứ hàn minh sao quá nhỏ bé, không được hay ho bằng người. Giá đỡ là sinh ra làm con trai thì tha hồ múa tung hoành, anh có đồng ý như thế không?

Cho anh một kinh nghiệm, đi đường xa, mà nếu xét thấy mình không giàu thì mua lây một ký hông khổ mảng, theo chủ đứng mang mì gói mà mít công nái nướng, ruột bát thưa. Chuyện đó này cho tôi một chút an ủi, nhân thấy người Việt Nam bắt đầu biết ý thức cái kiếp làm Việt Nam của mình, không còn lẩn những khói thịt đồng lanh nứa. Thú say sè giải thích với anh tại sao, anh đứng nóng ruột, cái gì cũng có lý và chuyện trên còn có đó. Bởi giờ chỉ kể những gì vở vẫn chung quanh cho anh nghe thôi, anh có biết tôi mang theo sách gì để đọc không, sự thật thi muôn mang rất nhiều, nhưng đó có hai cuốn mà chứng trình khả năng nên sự chọn lựa thật khó, mang một quyền." Tâm lý tác chiến luận" để đọc thêm, trên đường ta có một tác phẩm rất hấp dẫn và để đọc nhất là quyền." La vie quotidienne en Russie" của một ký giả sang Nga hành nghề và vi mang ca vó con lai nói tiếng Nga nên viết được nhiều điều taai nghe mắt thấy, ráy hay. Anh nên đọc, lười nói tôi mà bị lôi cuốn thì anh có thể tin là đang giả. Bởi lười cung oan nhưng vì thi giờ ít, đọc cái gì phải cho đúng chí loại sách vở vẫn là xin lỗi không bao giờ nhìn tới. Mỗi lần tôi bối trên ra mua một quyền sách thi câu hỏi trước nhất là sách có mang lại gì để bố túc cho sự hiểu biết không, nếu suy nghĩ thấy có, thi nhất định là thất lùng mả mua, vè nhả đem áy quyền sách được đưa lên giỗng. Nếu không có sách mới, thi tìm trong tủ sách, mỗi đệm trước khi lên giỗng sách cũng sẽ được chọn như bầy cung nửi deloc vào hau họ đăng quân vuông đệm áy.

Đưa cho vui vây thôi không khéo lại bị phê bình là phong kiến, Bảo Hoàng thí nguy. Việt gi thêm cho anh, nhiều điều muốn nói, muốn viết chen chúc trong đâu, may ra thi hè vào tôi khai phải mất thi giờ vỉ nợ nần cũ, tha hồ c'nhà mà viết, mà đọc, tha hồ viết bối bài các báo, có mấy tờ đã nhầm vâng sẽ không "chưa", nghe mát ruột không anh, cái khô' của sự viết chưa là phả là vật vở sinh sống, để làm, nhú trong một thứ trước tôi nói vãi anh vê lối than của Không Tú, tức thi không thể viết được đây là như minh muôn. Hè xong tôi chỉ còn phải làm chờ đợi phát thanh mà thôi, tuy o' đây không thể tự do hoan toàn muôn xù dụng cay, bất như thè' nǎo thi xu' nhưng đâu sao cũng có chỗ giải toá. Số nhất là người a đồng tôi nhiều, khi cái phong trào nhân dân qua đia, vè hình như cái gì cũng có phong trào, sau đó nêu một vài người có một vài hành động gì không để thi giờ số thấy chay vòi rồi cũng sẽ có thể người lại thòi/thanh ghét bối vòi kỵ thí, anh có cố gắng nghị đến điều ấy không, ôm qua, có người bạn điện thoại đến báo cho biết o'm vùng ngoại ô nào đó mà người a đồng, bi cảm của trong một hiệu buôn bán siêu thị, tôi ngại quá, cảng nỗi bao nhiêu thí lúc chém xe ngopal bấy nhiêu anh có lo không, chúng ta phải làm gi để cố ngăn cản hay là thấy tôi lò xay aph se cười. Ké, tôi cùl bị cay nỗi của bối tôi theo am-anh, hội xưa thấy tôi hay co nhiều người hay tôi làm quen ông già nhât mai một câu." Thiên lý nghenh hiên kỵ lò viễn, tri tiêu kỵ lò cẩn" có nghĩa là đường tôi người hiên thi xa mà người ngu thi gần. Cố lè tôi cùl bị trói buộc với những bài lè giao ay nên làm khi hót" ket "trong sự giao du. Thủ chia dài hay lâ dâi rôi, thay may chư nên không biết nữa. Hẹn anh thi sau. Trước khi châm dứt xin phép anh nhẫn với C.T.T.N. Trang-Dâi là thư cho M.D. gửi vè 5, rue des Chantiers 75005 PARIS

M.D.H.T.

Noām chuyện xưa Nói chuyện nay

VŨ KHÍ XÁO QUYẾT

đã nói tiếng "nói dối lối i
đuối".

Ký giả: Thủ ông Đại sứ, đ
VN có bao nhiêu tù chính trị?
Sung(rất nghiêm trang) Không
có tù chính trị, nào có VN cả!

Tiếp theo chuyện tầm phao
về việc Tàu, Miền quay pha
biển giổi...

Ký giả: Theo nhiều nhân chứng
có trên 800000 tù nhân chính
trị trong các trại cải tạo?
Sung (giat minh): Làm gì có!
tôi chỉ chung 200 ngàn
thời!(miền bắc)

Điển, hồn hồn nứa là việc
nói dối quanh, cái bối cảnh của
một tên CS dân em trên đài
truyền hình A2.

Ký giả: Số người bắt mìn với
chính phủ rất đông?

Tên CS: Đó chỉ là một thiểu
số, nhô quen thu hướng.

Ký giả: Ông nói đó là số nhô
mà có máy trạm ngay ng V.N.
liều mạng vượt biên ra đì.
Tên CS (cãi bối): Không
phai là dân VN đâu, đại da
số những người đó là Hoa
kiều!

Cụ noi lì-lom này da
khiên bà chủ tịch hỏi "Một
con thuyền cho VN" phải
thốt ra :

Ông này ăn nói kỳ cục! Vẫn
đe ván y nguyên nghĩa là chia
tạ, vẫn chứng kiến cảnh phai
bò xú ra đì của máy, trán
ngân người không sống nỗi
để ché đố của các ông.

Đại khái cái tài nói dối
của cán bộ Cộng sản là nhô
vậy, chúng cứ đưa mặt dày ra
mึeng nhai, nhai một luân
diệu mà chúng đã học tấp
thuộc lòng từ trước. Từ đó
suy diễn ra những bối bối
của Cộng sản tự c'nhà
để lén cắp trên thi đù
hiểu tại sao từ mấy năm nay
Cộng sản VN đì từ thời bại
nay đến thất bại khác. Vì
vậy tuy rằng "nói dối" là
vũ khí xảo quyết và s'đ
trưởng của CS nhưng nói dối
lại là món "gậy Ông đập lưng
Ông" đ'đua cả bè lũ C.S.
sốn đê ngày đèn tội trước
đân tộc V.N.

NGUYỄN THUẬP SÁCH

(Tiếp theo tr. 3)

ty-nan không được bày tỏ ý
kiến.

Từ 25 năm nay qua máy lắn
hội nghị, ván đê Dong Dang
vẫn không được giải quyết.
Cứ vài năm các cường quốc
cục của những người ty nan,
Liên-Hiệp-Qúoc lại triệu tập
một hội nghị tại Geneve để
giải quyết vấn đề. Hơn 70
quốc gia được mời đến mà Kam
pu-Chia và Lào không có mặt.
Việt Nam có mặt tại hội
nghị đó, nhưng người dân VN
se không có đại diện. Hội
nghị sẽ bắn đê ván đê ty
nan đồng Dâng những người

25 năm ...

CS cũng phải nhận mất 16 n
các chiệc thuyền mỏng manh
để tìm sống. Người Khô - Me
đã không ngần ngại vuột mìn
để qua Thái-Lan ...; Trước
sự xíc đê, của thế giới,
xúc động bởi những cảnh khô
cúc của những người ty nan,
Liên-Hiệp-Qúoc lại triệu tập
một hội nghị tại Geneve để
giải quyết vấn đề. Hơn 70
quốc gia được mời đến mà Kam
pu-Chia và Lào không có mặt.
Việt Nam có mặt tại hội
nghị đó, nhưng người dân VN
se không có đại diện. Hội
nghị sẽ bắn đê ván đê ty
nan đồng Dâng những người

Lá thư Nhân Bản

tuyến truyền hinh nǎo sẽ đê:
để phổ biến nói uất hân
phiết hận hối xác đáy nhẹ.
Ta da hua roi ma.
Luc do Quynh moi gian g
giai:

Cha tôi di nho ma ngo di
dòng, còn me tot di cay ma.
Do ong dia hiem chua?
Ông phu hò xoа đầu Quynh
khen:

Em be gioi that.

Nay ngày hôm sau ông, phu

hò lai den doi tieu. Bo me

Quynh so qua ve khong co

tiem tra. Luc do Quynh ben

thua rang:

Chúng ta kêu gọi, hãy giúp
cho người Việt hết thay cần
phai ra đì, hãy giúp cho
người Việt da ra đì có thể
trở về. Chi'elic, đó người
Việt nói hết khó đau.

Chúng ta tiếp tục tranh
đấu để nguyên vong của người,
Việt không b'g bo quen, đe
tiếng, nói của người Việt k'g
bi b'g m'g. Còn các biện
pháp nhất thời bao giờ cũng
chi giải quyết được các vấn
đề nhất thời. Một ngày kia
chúng ta sẽ bắt buộc phải
giải quyết vấn đề căn bản.

bàn cho ngày hôm nay

(Tiếp theo tr.4)

nhiều triệu chứng đau tiêm của sụn tan rã. Và ở ngoại quốc cũng vậy, moi tập đoàn của Cộng Sản Việt Nam đều thấy hàng ngũ của mình rôi rạc và mất tinh thần, ít ra cũng là một sự thô đỉ lạnh nhạt đối với đảng Cộng Sản trái ngược hẳn với thái độ phái cổ của những con bò hổ hồi xây dựng quốc gia.

Ngay đến Quốc tế cũng có nhiều quốc gia tham mõng dẽ đỡ thế ché Cộng Sản Việt Nam đang gây mất thắng bằng cho nền hòa bình Đông Nam Á nói riêng và thế giới nói chung.

Tình thế biến đổi thuận lôi hòn cho chúng ta như thế, những chúng ta đang bó tay bất lực trước một sự thăt phủ phàng: Không có hì a y chìa có một người hay một tổ chức có uy tín dài diễn cho dân tộc Việt Nam trên chính trường quốc tế. Chúng ta đã có một lá cờ, nhng chưa có người, chưa có tổ chức, chưa có tư tưởng, chưa có một lực lượng phái hộp các súc mạnh của toàn dân.

Có người thở dài nói rằng: "S' chí ông Viễn cõn sống." Ông Diệm hay ông nào khác không quan trọng và dù sao cũng do lịch sử chí định, những những lời than thở đó biểu lộ rõ được ước mong có một người hay một tổ chức lãnh đạo, để báu lanh và uy tín quốc tế để đấu tranh quyết liệt với Cộng Sản.

Nhưng sự thật là đó. Chúng ta không có hay chưa có. Đang nào cũng là điều đang buôn vĩ để tới một khúc quanh lịch sử bắt buộc chúng ta phải có.

MỘT VẤN ĐỀ Y THỰC

Vì lịch sử còn biến chuyển sau chóng. Cách đây khứ lâu một số nhà cầm quyền không được hậu thuẫn của quần chúng đã phải ra đi. Đó là trường hợp của hoàng đế Ba Tư, của nhà độc tài Somoza, đã cho thấy không một nhóm cầm quyền nào có thể báu víu mãi ở quyền hành nếu không có hậu thuẫn của quần chúng. Tuy nhiên không thể có cơ chế mang tên chỉ có sự chống đối tiêu cực mà không có một lực lượng thay thế.

Hiện thời tại Việt Nam, dân chúng có thể thù ghét CSK nhưng ví chưa thấy được đối tượng là một lực lượng thay thế thì họ chưa thể làm hậu thuẫn cho một cuộc chiến mới. Những nỗ lực lẻ tẻ, cho dù có hàng triều nỗ lực lè tè không thể đưa tới cách mạng. Trong bối cảnh như vậy ai ai cũng có bốn phân phái ý thức, Điều phải ý thứ nhất là công cuộc cách mạng chỉ có thể thành công nếu ai ai cũng làm tròn bổn phận của mình. Song song với nỗ lực phản công của kháng chiến quân, đồng bào ở hải ngoại có bốn phần phái ý thức, Điều phải ý thứ hai là công cuộc cách mạng chỉ có thể thành công nếu ai ai cũng làm tròn bổn phận của mình.

Song song với nỗ lực phản công của kháng chiến quân, đồng bào ở hải ngoại có bốn phần lâm cái lo cho cuộc nỗi dậy, nói rõ cho quốc tế ý nghĩa của cuộc chiến này và dì tìm lì u thua của các người bạn.

Gia chánh

CHÁ THỊT VỊT

VẬT LIỆU :

- 4 cái lát thịt
- Mỗ khô thái mỏng sắn có bán trong tiệm thịt
- Tiêu, nước mắm, muối, bột ngọt, hành lá, ớt, lá nhau, lá rau, rau mùi, rau salad, ớt chanh.

CÁCH LÀM :

Lát thịt đem thái dài ngang, mỗ thái dài theo cõi thịt vit, xếp chung, tiêu

KÊU GỌI

Hội nghị Genève năm 1979 cho chúng ta thấy chúng ta chưa có một lực lượng đại diện quốc gia mà chỉ có một số lực lượng nhỏ có ít nhiêu tính cách đại diện.

Điều đó phải làm c h o chúng ta thức tỉnh và phải bùi mò sô thành phần và cõi nhân ý thức dân thán hán nón.

Rồi chúng ta sẽ phải kêu gọi lẫn nhau, thúc dục nhau, hóng dẫn nhau gấp bội.

Chí khỉ nỗi toan dân nội dậy thi mới đánh đỗi được Cộng Sản. Nhắc lại một số thất hiến nhiên như vây trung lúc này xét rằng cũng không thừa.

PHẠM THÀNH CUNG

mười, bột ngọt, hành lá giã nhô, đề một giò cho ngâm. Lây lá nhô rửa sạch để thịt vào quấn lại đặt lên viết sất nướng trên than thài thán hán.

Ăn kèm rau sống rau thơm chấm nước mắm pha:

- 1 muỗng soupe nước mắm
- 1 trái ớt đỏ giã nhô
- 1 tép tỏi giã nhô
- 2 muỗng đường mìn
- 1 muỗng dầu.

Quý tan đều, nêm lại cho cõi vị chua cay mặn ngọt, ngọt lầm. Không nên pha nước mêt mui vì thân ngọt.

BÀ TUYẾT- ANH

sau khi hội nghị Genève kết thúc.....

(Tiếp theo tr.1)

dòng 100 triệu mỹ kim, trong số 196 triệu mả phú Cao Uy ước lượng sẽ phải chi tiêu cho sự di chuyển và định cư số người tỵ nạn trong bước đầu của họ.

Về điểm này, moi người phải nhìn nhận là hỏi nghi đã có kết quả vì sinh mạng của hàng chục ngàn người chết đóng trong các cù lao thiểu vệ sinh không phải chỉ là những con sô trồng rông.

Nhưng, cũng mong rằng quyết định của các quốc gia không phải là một quyết định đồng bộ tam thời mà phải là bước đầu của những quyết định tương tự. Nghĩa là phải nghĩ đến những kế đang muôn ra đì mà không di dudu vì không phải ai ai cũng có thân nhân ở ngoại quốc để đóng sô lưỡng vãng, ví không phải ai ai cũng có thể liều minh nhào ra dài đường. Tập đoàn Đồng Dân Giáp, qua miệng của Phan Hiển đã không bác bỏ 2 điều: Họ sẽ "Bố quan tòa cảng" trong vòng 6 tháng và sẽ lập trại tỵ nạn ngay tại Việt Nam, có nghĩa là họ chấp nhận chủ nghĩa của Pháp.

Nhưng họ có thành thật như chính phủ Pháp không, đó là chuyện khác! Nhiều quốc gia như Ý đã không tin tưởng lời hứa bê quan tòa cảng nên đã gởi tàu bè đến biển Nam Hải

CÀNG NGÀY CÀNG LỄ THUỘC NGA

Việc Trung Hoa tấn công VN vào tháng 2 vừa qua có ít nhất một hậu quả là tăng cường mối liên lạc giangi Nga Sô và Hà Nội. Phải nhắc rằng ngay vào cuối năm 1978 Nga và HN đã cùng ký chung vào 1 bản hàn nghị.

Đến nay, nhà cầm quyền Hà Nội đã hứa gởi xin Nga Sô vien trợ thêm cả về mìn t lường thực, kỹ thuật lần quan sản. Vì một gang 200.000 bô đội VN vẫn phải tiếp tục trả giuri biếu Việt Hoa mới đây khác lại phải they the nhưng quan cù bị thăt lạc, hòn hóng trong chiến cuộc xưa qua. Còn về mìn t kinh tế thì mức sản xuất canh nông đã chiết giảm rất nhiều từ mấy năm nay do sự lâng công của dân chúng.

Về mặt kỹ thuật thì 4000 kỹ thuật gia sẽ sang tăng cường nhưng người dà tới từ trước.

Nói một cách cụ thể thi Nga Sô đã nhận, đảm bảo vien, trả 2 trieu tần lúa mì. Số lúa mì này dùng nhô dù dê dáp ứng nhu cầu ngay cả cho bén Cao Miên nữa. 70000 tần quan cù và đồ trang bị kỹ nghệ cung se được đưa sang VN. Số sản phẩm này nhiều gấp bội so với số vien trả năm 1978 và trong số đó có nhà may sản xuất điện lực, hòn một ngàn xe vận tải và máy bay phản lực MIG 21.

Ngoài ra, Nga Sô c ũn g thiết lập một dài kiêm bao garn Cam Ranh cõt để kiêm soát hệ thống truyền tin của Trung Hoa trong 1 vùng Thái Bình Dương.

Ngoài ra, Nga Sô c ũn g thiết lập một dài kiêm bao garn Cam Ranh cõt để kiêm soát hệ thống truyền tin của Trung Hoa trong 1 vùng Thái Bình Dương.

Và người ta có thể đoán là, trong một tương lai rất gần, sự hiện diện của Nga Sô sẽ con nặng nẽ gấp bội.

DỊNH CÔNG TRỰC

dẽ tiếp tục đón nhận nạn nhân lạc lõng.

Trong lúc hứa hăng say, có lẽ Hà Nội đã quá loli. Khi Hà Nội chấp nhận cho lập trại tỵ nạn tại Việt Nam, Hà Nội đã thu nhận trước dư luận quốc tế mấy điều quan trọng :

Sự hiện diện tại Việt Nam của rất đông người không chấp nhận chế độ vô nhân của họ đặt ra, Cộng Sản Hà Nội bằng lòng xe đất cho những kẻ chống đối họ. có lẽ họ hy vọng khi lập ra trại tỵ nạn họ sẽ chứng minh với thế giới rằng thật sự không có người tỵ nạn "chính thức" tại Việt Nam. Vì dĩ nhiên họ sẽ dùng mọi cách để ngăn chặn người ta vào trại tỵ nạn, thi dù như hamp doa, bắt giam và có thể dùng biện pháp cuối cùng mà họ đã tung ra trong 40 năm vừa qua, là thủ tiêu.

Cho nên phản động các quốc gia tham dự không mấy hài lòng khi K. Waldheim tuyên bố thỏa mãn và hứa sẽ để nghị trong ba tháng năa một giải pháp thực tế. Một số quốc gia khác, lại càng ít hởi hòn hơn vì vấn đề của người Khô Ma và người Lào còn ở tại xứ dã bị bỏ quên. Cho nên, chúng ta có thể nghĩ rằng số phần của những người chán chê đõ Cộng Sản và muốn ra đi không được giải quyết.

Còn số phần của những ng không chấp nhận chế độ độc tài của tập đoàn cầm quyền Hà Nội mà vẫn mong muốn ở Việt Nam vì đó là quê hương của họ? Hội nghị Genève 1979 đã không có một kết quả cụ thể nào về vấn đề này trên. Một là vì Hội nghị do Liên Hiếp Quốc triệu tập và thái độ của LHQ, từ xưa đến nay, trước nhõ vấn đề sô bông. Hai là phản động các quốc gia đến Genève, đều đến để có những đø nghị trấn, an lường tám lanh người của công dân họ. Đề có vẻ là quốc gia tiên tiến trên phương diện xã hội, trên phuong diện nhân đạo.

Tuy nhiên cũng có một vài quốc gia nêu ra vấn đề như

Anh quốc. Lord Carrington, ngoại trưởng chính phủ hoàng gia Anh, đã nhắc nhớ trước Hội Nghị rằng giải quyết một vấn đề, phải giải quyết nguyên do gây ra vấn đề, và nguyên do gây ra vấn đề, ty nan chính là chính sách đà man của những kẻ cầm quyền Việt Nam. Walter Mondale, Phó tổng thống Mỹ đã nhắc với Hội Nghị rằng năm 1938 cũng tại Genève, một số quốc gia đã nhóm lại để giải quyết vấn đề người Đức có đạo Do Thái bị Đức quốc xã áp bức. Vì lúc đó vẫn đõ không được giải quyết tận cùng nên thế giới đến nay vẫn bị cái chết của hòn 5 triệu người trong các trại giam Đức quốc xã dày vò lloomberg.

Nhưng bọn Cộng Sản không có lường tâm, che nhan Phan-Hiển có thể hanh diễn về phuc trình "thắng lợi" với các tên đai để Tống, Duân Giáp. Bọn chúng chuẩn bị đến Genève để nghe kết án, nồng nỗi, rốt cuộc chỉ bị vai loli mang hiếc qua lona. Bọn chúng còn có thể tiếp tục coi sinh mang người VN như có rác. Kể từ nhõ hòn lồng về việc kể của hội nghị là Kurt Waldheim, Ông ta đã tổ chức một cuộc hội nghị trống không vắng kết quả đă như mong muốn. Hội nghị trống không vì để giải quyết số phận của những người đang rải rác tại các trại tỵ nạn ở Thái Lan, Mâ Lai, Nam Dưong, không c ũn phi cõi xí tại Genève mà chỉ cần ông ta và Ông Hartling di một vòng thế giới: các quốc gia hầu hết đã chấp thuận các con sô nhập cư trước khi đến hội họp ở Genève.

Đối với người Việt Nam chúng ta, chúng ta chỉ có thể có hai kết luận tam: Hội nghị Genève 1979, cũng giống nhì các hội nghị trước về Đồng Dung chỉ đưa ra những biện pháp vụ vỡ, tam bô, phụ long mõng ước của tất cả người Việt Nam.

Do đó, vẫn đõ ty nạn phải do chúng ta giải quyết, và giải quyết tại Việt Nam.

DỊNH - THIẾT - CAN

NHỮNG TRÁI TIM ĐÓNG

Nêu nghĩ rằng triết lý thảm cảnh Bao nhiêu người chết
Vẫn còn những đứa rất dũng dũng
Ăn no, ngứ ký ngày hai bữa
Cuộc sống vui chơi thật tăng bằng

Nêu nghĩ rằng triết lý những người đang chết doi
Ăn rẽ cây và phải uống nước sinh
Vẫn còn những đứa nhõn nhõ ngoài phố
Đi dopping, đi chói, hưởng thụ rất hết mình.

Nêu biết rằng doi voi một bà Me
Một người vỡ hay một người chong
Mang sống một đứa con yêu
Mang sống một người vợ hiền

Là vở ván quý giá
Nếu lỡ đánh mất đi
Thi còn hồn là mất cả đời mình
Thê mà còn những đứa rất là bình thản,

Nói đến mang người đồng bằng nõn con sơ thông kê
Triết lõi sao vẫn còn những người
Chết doi
Chết khát
Chết chm giuu dai duong.
Và cũng còn có những đứa cùng một màu da
Ăn uống No say
Phê phón một cõi trời.

Một người chết là muôn vạn uất nhuc
Hồi những oan hồn chết giuu dai duong
Trở về đầy diem tên lung khoun mat
Vẫn mạnh tâm mang những trái tim đóng.

DỊNH - TUẤN

Thư tin

A.N.V.H. (Nanterre) :

"Số dịp tôi xin để nghị với anh là, nếu có thể được, nên ra báo NHÂN BẢN hai tuần 1 lần thay vì là một tháng như hiện giờ. Như vậy tôi đọc giả được báo thường xuyên hơn, khỏi phải... bị chờ lâu. Tôi cũng nghĩ là tờ soạn có thể bị khó khăn (thiếu phuơng tiện, bối vở...) tuy nhiên tôi thấy tờ soạn có thể giảm bối vở, số trang (từ 8 trang xuống còn bốn trang chẵng hán) nên định ra hai tuần một lần. Như vậy tờ soạn giúp cho độc giả được đọc báo thường xuyên hơn và không phải đọc "chất đồng" bối vở như hiện giờ; đọc "ít" nhưng "vô" nhiều hơn.

Trong khi chờ đợi anh trả lời về vấn ý kiến thời thiêng của tôi, chúc anh và quý báo luôn được mạnh khỏe, nhiều nghị lực trong sứ mang phục vụ độc giả".

Thân gửi anh N.V.H.

Để nghị ra báo hai lần mỗi tháng của anh là một niềm khích lệ. Tờ soạn cũng đang nghiên cứu và sẽ thúc đẩy nêu lâm được. Về phần để nghị đóng góp của anh tờ soạn hoàn toàn đồng ý và rất mong bối sớm.

Bà N.H. (Arcueil) :

Về những thắc mắc của bà, xin bà liên lạc thẳng với bà Tuyet Anh, số điện thoại 678.85.99.

Anh L.C. (Indonesia) :

"Là một người thành viên trẻ tôi muốn góp phần xây dựng cùng anh chí em những ý nghĩ, mong muốn của tôi nhằm cải thiện đời sống tinh thần của người ty nạn. Những đề cương của anh chí em là gì? Tôi Nhân Bản đã nói lên những điều gì? Chúng tôi chỉ nghe và biết qua chí của T.H.S. V thời chò chưa được cầm đòn lèn, tần mắt thấy những ý nghĩ, từ lồng của Tống Hồi qua tờ Nhân Bản. Tống Hồi có thể gợi cho chúng tôi một tờ báo để tôi có cơ hội giới thiệu Tống Hồi cùng an em trong trại và gop phần trong việc nói lên những ý nghĩ riêng tư của mình về trại ty nạn, về đời sống tần tú, nguyên vong của anh chí em trong trại... hoặc về 1 vài mâu chuyện ngânh, thơ, nhạc".

Thân gửi anh L.C.

Bắt đầu từ số này, chúng tôi xin gửi đến anh năm tờ báo và phiên anh phỏng bén hò. Mong rằng tờ báo sẽ giúp anh hiểu rõ hơn đường lối của T.H.S.V.PARIS. NHÂN BẢN cũng sẽ vui mừng nếu nhận được những mâu chuyện nói lên đời sống của người ty nạn.

MINH QUANG

45 Avenue Jean Moulin
75014 Paris - Métro Alésia
Tél : 539 85 85.

Chuyên bán các loại nữ trang tân thời hột xoan đính cát, giấy Italy, giấy chuyên vỗng châm và kiếng châm theo kiểu Á Đông.

+ Nhận làm đồ theo mẫu khách hàng.
+ Nhận hột xoan chờ lấy ngay, sửa chữa nữ trang, đánh bóng.

Chuẩn kinh mài.

VIET KIEU VIET NAM TAI IS TRES MIRAMAS :

"Chúng tôi, một số kiều bào Việt Nam tại Istres, Miramas port Saint Louis, xin gửi đến quý báo lời kính chào trong tinh thần người Việt tại hải ngoại.

Thưa quý báo, hưởng ứng chiến dịch đóng góp cho những người ty nạn Cộng Sản vùng Đông Nam Á. Chúng tôi đã tổ chức một cuộc quyên góp trong tinh thần "eda it long nien". Trước hết để bày tỏ cho mọi người biết, chúng ta những người Việt tha hương dù trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng nhớ đến nhau, từ đến để tạo sự đoàn kết giữa kiều bào Việt Nam để do tài hải ngoại nói chung và kiều bào Việt Nam tại các vùng Istres, Miramas, Port Saint Louis... nói riêng.

Kính thưa quý báo, đây không phải là lần đầu tiên có sự quyên góp chính thức ở vùng

chúng tôi để hỗ trợ các tổ chức giúp người tỵ nạn. Một nhân xét rất đáng khích lệ: không những kiều bào đóng góp trong tinh thần cởi mở, mà số thu được càng ngày càng khá quan. Vậy chúng tôi kính nhờ quý báo vui lòng đăng tải danh sách danh khen sau đây trên quý báo, để việc làm của số anh em thiên chí đã đúng ra, tổ chức các cuộc quyên góp được sang trọng hơn.

Một lần nữa chúng tôi xin lỗi biết ơn và kính chúc quý báo mạnh mẽ trên con đường tranh đấu cho tự do, chống bạo lực Cộng Sản tại Việt Nam.

Thân gửi các anh chị tại ISTRES, MIRAMAS và PORT ST LOUIS :

Vì khuôn khổ báo eo hẹp chúng tôi không đăng tải hết được danh sách tên gồm 73 người. Số tiền thu được lên đến 3.149 FF.

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM THÁI BÌ
HỘP BAN QUỐC TẾ.

"Từ năm 1975 đến nay, lần đầu tiên một phái đoàn Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại (Paris, Pháp) gồm 17 người (trong số có 12 người dưới 18 tuổi), được Văn phòng Hướng Đạo Thế Giới chi chính thức mời tham dự họp ban quốc tế Jamboree Kristall 79 tại Kandersteg, Thụy Sĩ.

Cuộc trại đã được khai mạc bằng một buổi lễ long trọng vào lúc 12 giờ trưa ngày 22/07/1979, và các trại sinh chia tay nhau vào chiều ngày 3/07/1979.

Chúng tôi đã nhận thấy sự có mặt của 35 quốc gia khác (Hy Lạp, Gia-Nã-Dai, Hoa-Ký-Lê, Áo, Bỉ, Tây-Ban-Nha...) và tổng số trại sinh vào khoảng 4.500 người. Chúng ta có thể xem đây là lần thứ nhất của tuổi trẻ Việt Nam tại hải ngoại".

Địa chỉ liên lạc :

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
57, Boulevard Poniatowski
75012 PARIS, FRANCE

HỘI NGƯỜI VIỆT TẠI ERLANGEN - NUERNBERG.

"Kể từ ngày 1/07/1979, Hội sẽ có ban chấp hành mới với Hội trưởng là anh Trưởng Ngọc Lâm và Tổng thư ký kiêm Thủ quỹ Đặng Hoàng Hiển. Tân ban chấp hành của Hội xin gửi lời chúc mừng đến các Hội Đoàn ban và mong mới được liên lạc thường xuyên với quý ban.

Địa chỉ liên lạc mới của Hội là :

Trưởng Ngọc Lâm
Nurnbergerstr. 3
D - 8520 Erlangen
TÂY ĐỨC

BÀ THANH - QUAN

Lai lịch bà đến nay chưa có diện tích nào nói lại rõ. Chỉ đoán biết bà là con gái của một vị túc nhỏ: những gia đình học vấn uyên thâm thường dạy con cái hiếu biết, sáu rộng. Bà sinh tại làng Nghĩa Tân, Huyện Thủ Xương, tỉnh Hà Đông. Lớn lên, kết duyên với Lưu Nghị, người làng Nguyệt Áng, huyện Thành Trí, Hà Đông, do cử nhân khoa Tân Tỵ, năm Minh Mạng thứ hai (1821) và làm tri huyện Thanh Quan tỉnh Thái Bình. Vì vậy, người ta thường gọi là Bà Huyện Thanh Quan, hay Bà Thành Quan.

Tính tình phóng khoáng, thanh cao, nên đã từng viết câu đối dán Tết :

Duyên với văn chương nên dán chữ,
Nhờ gõ trời đất phải trồng nêu.

Người ta còn rắng, có lân chông di kinh lý vắng, một thiếu phụ trong huyện là Nguyễn Thị Đào đến cõng dồng nộp đơn kiện chông phu tặc, và thành cầu được ly dị. Thủ tướng tinh người đồng phái còn trả mà lồ dò, bà Huyện Quan mỉm lòng, quên cả luật lệ, cầm bút phê vào lá đơn :

Phó cho con Nguyễn Thị Đào
Nhức trong leo leo, cầm sao đợi ai?
Chu rắng; xuân bắt tái lai,
Chợ về kiếm chút, chặng mai múa già.

Vì thế mà ông Huyện bị quan trên quả phạt. Nhưng sự thật là ông Lưu Nghị, chẳng bao lâu, được thăng chức lang trung, thụyền vào Bộ Hình ở trong kinh. Chính bà Thành Quan, nổi tiếng là hay chữ cũng được vua Tự Đức vời làm "cung trung giáo tập". Tưởng truyền, vua a khen ngợi tài đức của bà, và có lần đã ban cho bà để thờ vào một chiếc chén cổ, có vẽ hình sòng núi. Bà úng khẩu: In như tháo mộc trại Nam Lai,
Đem cả sơn hà đất Bé sang.

Về tác phẩm chữ Nôm của bà, chỉ còn giữ lại được 6 bài Đường luật: Thành Long thành hodie cổ, Chùa Trần Bác, Qua Đèo Ngang, Cảnh sông núi, và 2 bài Chiếu Hóm và Nhớ nhà.

Riêng bài Chiếu Trần Bác, có người cho rằng tác giả là Hồ Xuân Huân, nhưng xét ra, và là lời đều phù hợp với giọng điệu bà Thành Quan hơn.

Tuy vốn vẹn 6 bài, ta cũng đủ thấy thi văn bùa đối đón, man mác, phản ánh ba nguồn cảm hứng và tư tưởng thanh cao nhưng mảnh liệt :

Tiếc thương quá khứ

Bà Thành Quan sinh trưởng vào buổi Lê mạt - Nguyễn sơ, giang sơn còn nhuộm máu tang tóc. Đầu thế kỷ 19, dưới đồi Gia Long, tình trạng xã hội vẫn còn tương tự như thời Lê mạt. Sau hơn hai trăm năm Trịnh Nguyễn phân tranh, đến Lê chiêu Thống ướn hòn rời cuộc chinh chiến giữa nhà Tây Sơn và nhà Nguyễn, nhân dân đã sa vào cảnh lâm than, túi g thiêu, tra bao nhiêu loạn lợn ly, khổ sở. Còn si phu đều ít nhiều chịu ảnh hưởng của "lâm sự di thần", hay vẫn còn quan niệm sai lầm, cho rằng trung quân là ái quốc. Vì, với công nghiệp dụng nước của vua Thái Tổ, rồi tài đức của vua A Thanh Tôn, nhà Lê đã thay đổi được nhân tâm từ mấy trăm năm nay. Về sau nhà Mạc cướp ngôi cũng chẳng giữ được lâu, nhà Trịnh chuyên quyền cũng không cầm lật vua Lê, và Lê chiêu Thống ướn hòn cũng còn có người khóc.

Bà Thành Quan, cũng như Nguyễn Du, không khỏi mỉm lòng vì những điều trông thấy, và những tang thương của thời代.

Nhưng phần nỗi lưu thời phong kiến, lại không phải là cảm nhận nhà Lê, mà không hề nói hoài bão nhà Lê, mà chỉ thông tiếc những ngày non sông còn thịnh đạt hay nỗi le trước cảnh diêu tàn của quê hương :

Qua cảnh đèo Ngang bóng xế tâ, Cỏ cây chen đâ, lá chen hoa. Lom khom dưới nát, tiêu vải chú, Lác đặc bên sông, chợ mây nhà. Nhớ nước, đau lòng con quốc quê Thương nhâ, môi miệng cái già già. Dừng chân đứng lai, trời, non, nước, Một mảnh tinh riêng, ta với ta.

(Qua Đèo Ngang)

Tiếc thương dĩ vắng, nhớ nhung thời oanh liệt của non sông, nhưng tâm trạng khó bộc lộ ra lời nên chỉ êm ấp mảnh tình riêng ta với ta, để khởi động chạm tới nhà cảm quyền họ Nguyễn ?

Dạo cảnh ở Thành Long, bà ngâm ngùi :

Tạo hóa gây chí cuộc hổ trưởng ! Đến nay thầm thoát mấy tình sướng. Lối xưa xe ngựa hồn thu thảo, Nên cù lầu dài bóng tịch dương. Đá vần tro gan cung tuế quyết, Nước còn chau mặt với tang thương. Nghìn năm gường cũ soi kim cổ, Cảnh dãy người đầy luồng đoạn trường.

(Thành Long thành hoài cổ)

Nhớ tiếc thời vua Lê chúa Trịnh, tuy dã là Mat Lê, nhưng vẫn còn có những ngày tung bung rộn rip nhân dịp vua chúa tái vối vui cảnh chùa Trần Bác, một nơi đây màu sắc và hương thơm :

Trần Bác hành cung cổ dãi dầu, Khiến người qua đó tránh ném đau. Mây toả sen rót mùi hương ngọt, Nắng thức mây phong nếp áo châu. Sóng lợp phê hưng coi đỡ rộn, Chuồng hổi kim cổ lồng cảng mau. Người xưa cảnh cũ nâu dầu tâ ? Kéo ngắn ngòi thay lũ trực đâ !

(Chùa Trần Bác)

Tình cảm gia đình

Là người giàu tình cảm, bà Thành Quan không thể không tha thiết với gia đình. Từ Bác vào kinh (kinh thành Phú Xuân, Huế bấy giờ), trèo đèo lội suối trong một thời kỳ mồi di chuyển xa xôi còn đầy rẫy hiểm nghèo, bà cảm thấy le loi và nhớ cảnh nhà dân ẩn :

Vùng tỏa non tây, bóng ác tâ, Dãm đòn ngọt cổ, tuyết phun hoa. Ngàn mai lác đác, chim vê tó, Dãm liêu bằng khung, khách nhớ nhâ. Cái mực thết trăng miên kh้อง dâ, Chài ngư tung gió bắc bình sa. Lòng quê một bưới nhường ngoa ngán, Mây kẽ tinh chung có thấu lâ ?

(Nhớ Nhâ)

Nhưng khi ông Lưu Nghị xa vắng, bà liên tưởng đến người lữ thú, kẻ xông pha trong sương khói, hay chìm bay mỗi canh chúa đến tối :

Trái chiêu bảng lồng bóng hằng hồn, Tiếng ốc xa đưa lận trống đồn. Gác mái, ngô ông vê viễn phô, Gõ súng, mục tử lại cõi thôn. Ngàn mai, gió cuốn chim bay mỏi, Dãm liêu, sương se khách bức đồn. Kẽ chốn chường đài, người lữ thú, Lấy ai mà kẽ nỗi hân ôn ?

(Cảnh chiêu hồn)

(còn tiếp một kỹ)
CỤ HOÀNG QUÝ

THÌ THẦM MÍ NHAU ...

Các bồ thân,

Bây chừ trời đã thật vui vào hè... Hè về đêm theo nắng ấm, dem theo những tháng ngày nghỉ ngơi thoải mái, quên sạch vđ' quên những mồi iu tú về thí cùi. Giờ này... chắc các bồ tèo của Hiền đang thò thóp trên bãi cát... hay đang nằm dài nghe nhạc, mờ mộng vẩn vở?

Hè là những chuỗi ngày vui nhộn nhất của tuổi học trò, phải không các bồ! Những tiếc rằng đó chỉ là cảm sự riêng của chúng mình, những đứa trẻ Việt Nam còn dù may mắn, sống trong no ấm, thành bình, vì cùng giờ này, ở trên quê hương thân yêu, ở trên những vùng đất nắng cháy của miền Thái Bình Dương, họ, như, đồng chí là một, là những người cần cù trắc lối khó khăn, đòi khát, trắc lối những cơn bệnh ngọt nghèo dừa con người tội oái chết!

Trong tháng hè vui qua, chắc các bồ cũng đã có dịp nhẹ nói dồn, không ít thì nhiều, những đoàn người Việt Nam, dùc Pháp cho phép nhập cảnh. Hiền đã có nhiều dịp đi theo các anh chị sinh viên trong Tropic, đến thăm các trại Baudricourt, Debroussse... với mà những người Việt mình hiền đang tan trú. Vui không thể tưởng tượng các bồ à! (Cá c anh chị sinh viên có nghĩ như Hiền không hổ?) Hiền thấy mình tìm lại dùc hằng vỉ quen thuộc của quê hương tuy xa thật xa những gân thịt gân, qua những mẩu chuyện nghe người không chia đầy thường yêu, qua những thói quen thật đe thường, dà mắt hắt trong xã hội Tây Phương này.

Và dĩ nhiên Hiền đã có dịp nói chuyện rất nhiều v' i những người bạn cùng tuổi tại mảnh Lãnh thổ! La ghê mấy bồ! Không hiểu tại sao chí mốt nu cười mỉm đốm quen, cũng dù đế Hiền thấy mình thân với các bồ ấy, từ bao giờ! Cố lẽ tại chúng mình đều là những đứa con cùng một mẹ, dều là những búp mầm Mộc Tím, thế nguyên sô không quên tiếng Việt ??

Trong những chuyến đi này, Hiền và vài bạn khác đã c' ó dịp làm quen dùc rất nhiều bạn mới mà Hiền sẽ giới thiệu dần dần với các bồ trên trang báo. Ngày từ số này, các bồ sẽ thấy sự có mặt của Mộc Tím Thanh Loan kể lại cho tu i mình nghe câu chuyện của Việt Nam. Vậy nhớ đón đọc các số báo tới, các bồ nhé!

Thôi thử đã dài, Hiền xin hẹn các bồ kỳ sau, mong rằng trong dịp hè rảnh rỗi này, các bồ Mộc Tím sẽ cộng tác với trang báo thường xuyên và sẽ đưa ra rất nhiều ý kiến mới. Chúc các bồ an no ngủ, khỏe, dzui dzả, thanh thởi, có thời giao lâm thật c' ánhing g' i mình muốn trong mùa hè 79 này.

T.B. : CÁC BỒ Ơ ! NHỚ VIẾT BÀI VỀ TRUNG THU VÀ GỬI VỀ HIỀN.
TRƯỚC 15 THÁNG 9 NHE !!

thơ mực tím

(để trả lời Huống)

Muôn nói với em lời thật trên
Bốn ngàn năm sô thâm sâu, s' n
Ba gian binh biến đổi d' le,
Mây cảnh thanh bình lá rong tre.
Lòng yêu một nỗi mang muôn kiếp
Đất, Mộc Tinh nhà nghĩa Thái Sơn.
Nhớ mặt mày sầu mat, mat,
Bé long, không uốn chửi s' son.
Vẫn nhớ ai khôn sao b' y tỏ,
Làm người mồ côi s' n'g' ch'ula.
Em, ôi, tình trung chung đau khổ,
Bón b' ngát sầu' den h' v'.

Một đời tên gọi người dân Việt,
Loạn em buồn xin ch'ul binh yên.
Mỗi thời ai oán, ta tan nát,
Ch' mồ côi một mai, đây đ' em !

ANITA MIEN THAO

Hãy trả lại tình thương cho tuổi trẻ

Xin tình yêu đến với tuổi trẻ chúng ta
Súng đạn lặng quên và vết thương sẽ lành
Xin mặt trời lên cao cho m' em em đỡ
Và anh sẽ sống dậy tâm đón bến em
Chúng ta sẽ, dùn nhau để
Qua những xác người
Gọi hồn trở lại
Cho cuộc đời này hết đau thương
Em sẽ có anh
Mỗi người sẽ có nhau
Và cuộc sống này chúng ta sẽ gọi là tình yêu .

NGUYỄN THỊ QUÊ HUỐNG

Trang mực Tím

ĐẠI GIA ĐÌNH CỦA NHỮNG NGƯỜI
KHÔNG QUÊ TIẾNG VIỆT

XIN ĐỨNG TRÁCH QUÊ HUỐNG

: Bài "Quê Huống có biệt" của Hoàng Thúy [Nhân Bản số 27.10.6.7.9] đã gây được nhiều cảm xúc nói của Mộc-Tím. Các anh chị em trong tổ chức đã rất vui mừng khi thấy rằng tuổi trẻ Việt-Nam vẫn còn xúc động trước những tham cảm đau thương của quê hương. Trên trang báo Mộc-Tím này bên cạnh những vẻ ngày thơ, tuổi sang, và hồn nhiên của các Mộc-Tím còn đang trong lứa tuổi của "những tháng năm đẹp nhất của một đời ngời", đó, khi, se có những nét suy tư, già dặn hồn đôi chút; và tuổi trẻ Việt-Nam, vốn mang nhiều bát hành nên đã sớm biết iu tu.

Khu vườn Mộc Tím bỗn nay là của tất cả mọi chúng ta từ bé thơ - ngày đến các bạn "vìta mới lớn", nhưng đều mang trong tim một tấm lòng tha thiết với quê hương Việt-Nam yêu dấu.

Đọc bài "Quê Huống có biệt" của Hoàng Thúy, Huống có vài ý nghĩ muôn nói, cũng bạn bè tham gia không dám trả lời, câu hỏi đó đã trả qua bao nhiêu thế hệ, từ ngày lập quốc đến giờ có khi nào dân tộc Việt được hưởng thanh bình trọn vẹn đâu?

Theo Huống thấy thì mình không có tội lận người Việt Nam mà mình chỉ có tội làm "CON NGƯỜI". Vì nếu không là người Việt thì mình cũng phải chịu một nỗi đau khác của một dân tộc khác. Đã sinh làm người thì không sao tránh khỏi cái khổ đau trấn thế hệ!

Việt Nam khổ đau. Nếu chúng ta nhìn vào Lịch sử thế giới Huống dám chắc với ban không có một quốc gia nào không phải chịu khổ nan tử ngày lập quốc đến giờ hết. Có những nước đã trái qua những gì chúng ta đang gánh chịu, và cũng có những nước đang cùng chịu chung số phận với quê huống chúng ta.

Ban có biết, trên đất Việt m'nh, ai đau khổ nhiều nhất không? QUÊ HUỐNG đó, vì quê huống phải sống mãi mãi, để nhín tiếng thế hệ cầu xé lấn nhau, từng lớp người qua xuồng chan chát, qua quê huống băng giòng, máu chảy hận thù, sống để nghe trăm nghìn tiếng oán than đổ lên m'nh, sống để nghe tâm tư bức m'nh không sao nói được thành lời, chỉ có lich sử hòn bờn ngàn năm làm nhân chứng cho thiên trường thống hồn của quê huống thôi.

Ai làm cho quê huống đau? - Con người! Dân tộc m'nh, dân tộc người, lòng tham nhân loại lấn que huống đau. Bạn ơi, không nên trách quê huống, hay trách con người sao quá vô nhân đạo và quá ích kỷ. Con người bây giờ thay đổi quá ngớ ngẩn, thay đổi không bằng m'nh. Bao nhiêu tuổi trẻ chưa "cuộc đời đã bị đắm vào trong biển m'nh, chôn vùi dưới núi x'long"? Ai đưa đến thảm trạng đó? - Con người!

Con người đây là ai? Là ông, là bà, là cha, là mẹ, là anh, là chị, là em, là tôi, là già dinh, là ban, là xã hội, là nhân loại.

Mỗi người ai cũng có một phần lỗi của sự m'nh nát ngày hôm nay, ví kh' thấy sự m'nh nát ấy mà chấp nhận là tự ung thối, lây m'nh, không bằng tri óc thi c' ưng bằng thán

tranh đấu trong phạm vi của chúng ta cho một ngày mới, cho một dân tộc mới, cho 1 quê huống mới, vì tuổi trẻ là quê huống.

Lời nói bao giờ cũng để hồn việc làm, nếu bây giờ chúng ta nói "tôi thường người Việt Nam, tôi nghĩ đến những người đang đau khổ", rồi thôi, thì có viết ngàn trang giấy, sự việc vẫn chẳng đi đến đâu mà lại còn thôi nát ra nữa là đáng khắc v' i nêu c' ưng người khoanh tay thì còn chưa lành bệnh ích kỵ.

Chúng ta đã muôn trang Mộc Tím làm nhịp cầu nối lén những cảm nghĩ riêng nhưng lại là vần đê chung. Huống biết trang Mộc Tím không ra đời với mục đích khai thác vẫn đê này nhưng loạn cảnh bắt buộc chúng ta phải đổi hỏi một con đường cho tuổi trẻ chúng ta.

Nhưng giọt Mộc Tím không cung một trinh đê, có giọt chỉ mới động, có giọt đã đầy chúng ta không thể viết ca tung m'nh thiên đường đã mất hoặc cứ tiếc nỗi m'nh, q' q' v'ng' đáng yêu. Chúng ta phải dùng giọng m'nh còn lại để v' lên thiên đường mong muốn cho chúng ta và cho đàn em của chúng ta. Nhưng nêu chỉ biết tố điểm mà không tìm cách thực hiện thì muôn đời thiên đường vẫn chỉ là bức tranh thôi.

Trước hết chúng ta không được quên tiếng Việt, v' i nếu chúng ta quên tiếng Việt thì làm sao chúng ta có thể tranh đấu cho tuổi trẻ Việt Nam?

Thứ nhì phải đặt trong đầu "Ch' có Việt Nam là quê huống m'nh thôi" và chúng ta phải có bản phân duy trì những gì thuận túy dân tộc cho đến ngày trở về. Ngày trở về sẽ có chúng ta đóng góp bàn tay, đóng góp bàn chân, v' i quê huống không riêng của người l'on h'ay con nít, nên ngày trở về không chỉ là việc làm của người l'on thôi, mà của mỗi chúng ta, của mỗi công dân nước Việt tự do và nhân đạo.

Bạn nên nhớ chúng ta may mắn hơn bao nhiêu trẻ Việt Nam khác, hãy nghĩ đến nh'g' trẻ đó, đổi sống l'nh'nh để tinh thần đến vật chất. Các trẻ đó đang chờ ở ban t'nh long, hãy mở ra v' d'nh nhận một người bạn mới bạn nhé.

Ch' ở ban t'nh c' sự đồng ý kiến để tổ chức cuộc tranh đấu của chúng ta: "Hãy trả lại tình thương cho tuổi trẻ".

(Vài lời riêng v' Hoàng Thúy nh'g' lại v' i Huống rằng có người bạn tên là Huống và không i'p' ai u' n' h'nh' m'nh' c' ưng xiết tay chân thành và cam thóng.)

NGUYỄN THỊ QUÊ HUỐNG

BÀI THƠ CHO BÉ HẢI

Môn: Tăng Túy Hà

Chợ em bé chào đời vào buổi sáng
Khao cao giữa tay âm me hiên
Nơi đất khách sinh làm đất ty nạn
Em nhỏ này dường quên gõ Rồng Tiên !
Đừng quên nhé để mai này anh kể
Chuyện quê hương với bao nỗi tư sầu
Đà có khóc có cười ngàn ngàn lè
Cùng muôn rỗi
Nỗi khổ đã in sâu.

Anh sẽ kể chuyện quê nghèo mảnh lúa
Mảnh lúa xanh tan nát đau bom cày
Cánh me hiên ôm con mìn nụt nở
Đau đớn nồng oan nghiệt vẫn còn đây.

Anh sẽ kể những chuyện tấu tuyệt vong
Vùn tròn dường với nỗi chết bên mình
Biện mệnh mông biết là cõi sống ?
Để chết dần khi nhân loại lâm thịnh.

Anh sẽ kể cảnh tù dày khốn khổ,
Tiếng xích xiêng kêu như buồm chấn di
Dân ta dù vùng tiềng lối khép cửa
Ba mươi năm chính chiến chẳng còn gì.

Này em nhỏ !
Em sẽ lớn không còn trong khố nhục
Giúp quê người sẽ được sống ấm no
Nhưng đừng quên
Đủ một giờ, một phút
Quê hương có vạn kê đang chờ.

Chợ một ngày nhắng người em lớn mạnh
Với tâm hồn bất khuất của ông cha
Sẽ cùng nhau thắpрай bằng tung cánh
Bay về đây để giải phóng quê nhà.

DĂNG - TRÌNH 06.79

VƯỜN CHÓI

Buổi trưa mùa hè mỗi lúc
một gay gắt. Nắng đốt cháy
mây ngon cỏ vàng trong khu
vườn rộng. Vài hoa bông giấy
trên hàng rào ủ rơm, một
cành gió. Một tiếng chim, rồi
cánh chim sẽ từ cảnh cao bay
vút lên mây ngoi biệt thự có
cửa sổ xanh nhạt. Tất cả mang
một vẻ hoang tàn như sau một
trận thiên tai; từ chiếc lá
xanh đến tận bát của chiếc
lều nhỏ giữa vườn đều không
lay động... Nhìn kỹ, thì cũng
không phải là chiếc lá thật.
dung ra, ta chỉ có thể gọi
"nó" là hai bát lúa trái
giống và viu nau căng
thẳng giữa hai cột tre; bón
gốc cát vấp bón chiếc cọc,
với hai tám khẩn lាស mặt lún
cửa sổ và cửa ra vào....

Bỗng một phia lều lung lay
để chùa cho chỗ cái đầu tóc
ngắn của bé Tô, rồi đến đôi
tay, rồi tay lồng đam mồ hôi
... Bé Tô đỡ ra khỏi lều lấy
tay quét trên trán trong
mang chiếc hố sặt đèn bên
cạnh ba hòn đá trảng chum vò
nhau. Bé bay ra náo chén dua
nhũa, náo spong nhôm, rǎo
chợp đèn, rồi loay hoay nhom
lúa. Trời nóng me lúa không
bắt, bê đang bức tức ném may
cây điện ra xà thi có tiếng
chan lão xao tên soi.

- Sao Tô, lầm ra gì chưa?
Bé Tô quay lại gì chưa?
- Cháu, ai ngờ khổ quá
- Bố thử con gái ...
Huy chờt ngung nói khi thấy
mặt em đỏ hoe, nó chia chiếc
giò chở, nói lảng:

- Bon đê ra đi, tao lầm cho.
- Anh có mua giò ngon không?
- Dĩ nhiên, có rau, đậu, trái
cây thịt, đủ thứ... Quên nưa,
má có "bún" cho tao hai bát cơm
u.

Bé Tô sảng nết:

- Thiết không anh?
- Dĩ nhiên, nhưng mà đê ăn
tráng miệng.

Con bé không đáp, cho tay vào

giò và hét lên:

- Trời đât! Sao anh lại bắt con

Minou?

- Đô ngô, minh giả bộ làm thịt

nó má.

Bé Tô thích thú cười

- Huy quá! Em cót nó vô "cót"

nhà nghe?

- Uh nha! Tôi nót một chút.

- Khỏi lo...

Con bé mở rộng miếng giò;
một thân hình mềm dẻo từ
trong phòng ra, nhìn nó kêu meo meo. Nó vụt chạy vào lều
tím sỏi thời nhảy dây...
Lúc nó trở ra, con meo vẫn
ngồi yên chỗ cũ, đổi mặt vắng
tròn xoe nhìn hép Huy đêmnho
cót, con vật vào trong lều,
vượt ve một lát xong, bê Tô
mở bô vào các thứ lá cây, cỏ,
hoa dại lán lông trong giora
một gốc. Trong khi đó, Huy
quyết định đê nhặt thêm cùi

đại bụi tre gần nhà. Thằng bé
lom khom thu cung tre khô
lai một đồng; và không quên
phé tan tành ổ kiến lùa dưới
chân bụi tre để ngâm dan
kiến, mủi động chạy tán loạn,
trước khi về... Phái khophoc
lầm mòi làm lùa bắt
vào chiếc lá tre khô, nhúng bé
Tô đứng nhìn đám lửa leolet
ít nhất cách kính phục;

- Aph tài thiết. Lầm lùa kho

đe sối...

Huy phót tinh

- Uh, lo nâu cảm di.

Bé Tô hồn hồn di yao gao trong

chiếc roi nhòn băng bàn tay.

- Anh Huy ơi, sao lùa nhỏ xiu

vay?

- Hả, ta ..ta ..ta ..tay sở to,

quá thì se chạy vùn, chạy

nhà, chạy túi mìn luôn đó.

- Chè quâ!

- Noi vậy chư dừng lo, không

sao đâu.

Bé Tô đat nỗi lén bếp. Hai

đứa trẻ nán dài xuống có đê

nhín ngon lùa le lói bên

dưới. Bé Tô đut vài chiếc lá

kho vào.

- Thôi chí!

- Uh, sao vay?

- Nhết vñhiều qua se ngọt

lúa, nêu may mắn thi ngồi

đó mà coi chúng kéo tắt.

Be Tô say nghĩ;

- Thôi, em mặc di lâm đồ ăn.

- Đô làm biêng.Đôc, đê ta

coi cho.

Huy vùa nói vừa quo tay

lấy khuc tre nhí cat trên

mai lêu. Thằng bé long trong

tuyền thê thê ràng nó se

bao ve "giang són" của nó

đê cung cung.Nó đen ngồi bênh

đảo mít nhín quanh, chúc chúc

lai cuí xuống thời lúa hay

nó nứt xem cõm...

Tin chán, không có đích thu

Huy lại ngâm nghĩa khúc tre

làng động trong tay và tu

mình với chàng hiệp sĩ phieu

bát giang hò cing cay gây

thần ma chàng co thi tuy cõ

biển thành bao kiêm hay súng

liền thanh... H'on ấy, chàng

long thang đem một vung

cõi ey và quyết định nghĩ đê

tai đó; trong nhay mắt chàng

đê lung lanh, chiếc lêu

nhí và đang nướng thịt nai

nóng thi bon cuop xuất hiện

..cuoi hình dang của con

chó vang... Mát Huy nhí hai

tia liêng chiêu thang vào con

vật đang vây đuôi di yepia

nó, chú meo nhí con thay nguy

hiêm, quay lung di vào lều..

Huy đưa cùi gác lên nhâm...

- Pang Pang

Còn Yang từ từ tiến về

phiê co bong ram, đui, nán

xuong roi the lau leu chan

Nhưng Huy hâ nhí via tieu

diết đêc ke thu; noi nhó;

- Đô suic sinh dang len,

người không làm ta sợ đâu.

Tuy nhiên bón lúu la không

đê chàng hiệp sĩ đêc yem;

chung tu đau áp vào phuckich

cho mít trang bao. Khu vườn

Mặc Tim nay là của riêng

chung minh. Võ Hiên mong rằng

sẽ co nhung ban tay các bô

chan coi cho khu vưứn cua

tui minh ngày càng xinh tươi

các bô nhé !

Huy bức bối

- Nêu may chiu ko doc sach,

thay vi lam bo nâu an lan

nhan thi se biет.

Bé Tô cuon minh trong tam

ra mat me, doi mi bat

dau nang tui. Huy nam yen

nghe chim se hot. Trong leu

thoang thoang mui co dai va

mui vui moi.

Ey vongtoi nay me chung

se khong danh thuc de vao

giuong ngu, hy vong troi se

khong qua de chung ngu vien

cho den sang.

Buoi chieu dan xuong, mot

lan gio mat thoi qua cua leu,

mati troi tu ju tron sau hang

mat bong giat, cung mot luc

lu giun de bat dau keu...

TIUONG NG

MỤC TÍM GOI MỤC TÍM

Cde bô Mdc Tím của Hiên
đi!

Chắc các bô cũng thấy lâ tữ
mây số sau này, trang Mdc
Tím cuuttuc mhn ngay cang
vui nhin ! nhô tài nghe phi
thuồng của các bô đô !

Cung vi the, muc "Mdc Tím" đê
goi "Mdc Tím" đê, đê i
trong số sau này, trang Mdc
Tím cuuttuc mhn ngay cang
vui nhin ! nhô tài nghe phi
thuồng của các bô đô !

Hiên cũng mong rằng phän
đat mới này sẽ đc sự đap
lòng của tất cả các bô Mdc
Tím. Vậy hãy mau mau mại dzô

giúp thư,vẽ cho Mdc Tím gọi
Mdc Tím" các bô nhé !

Mdc Tím Nguyễn thị Thủ Long

Dung -

Bâi thô của Dung làm Hiên
cam đồng làm lâm vùi vùng đất
lưu thường của bô cũng lâ của
Hiên đô. Bâi thô đêc đêng
sô sau nhé bô vâ Hiên mong

sự cộng tác thường xuyên của

bô trong những số đó. (Làn

quen xong rồi m'a !)

Mdc Tím.Hà -

Hà ôi ! Cö biết lâ bài của
bô đê được nhiều ban mhn
phuc lâm khong hò ? Hiên đâ
nhân đêc thô mới của Hiên kêm
theo nhung câu pha tria that
lâ háp đâ. Tuý nay xin cám
châ bô nhieu lâ ! (Nhô cho
tui nay xin dia châ nhé !)

Mdc Tím N.T.Hieu -

Bô ban bien tap đâ, s'uz'a
soan cho Trung Thu rồi Hiên

